

සාරාංශය

වෂර් 2012 නොවැම්බර් සිට 2013 ජනවාරි දක්වා කාලයේදී, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අන්තර්ගත ව්‍යවස්ථාවන් සහ ඊට අනුකූලව පවතින ක්‍රියා පටිපාටි යටතේ, ශ්‍රී ලංකාවේ අගවිනිසුරු ආචාර්ය ශිරාණි බණ්ඩාරනායක මහත්මියට එරෙහිව වූ දෝෂාභියෝගය පිළිබඳ දේශීය හා ජාත්‍යන්තර වශයෙන් මහජන මතභේද වේගවත් විය. වෙනත් රටවල ප්‍රායෝගික තත්වයන්ට සාපේක්ෂව ප්‍රශ්න මතු කරමින් සහ එක්සත් ජාතීන්ගේ අධිකරණ වයරාව පිළිබඳ බැංගලෝර් මූලධර්ම සහ ලැට්මර් හවුස් ප්‍රතිපත්ති පරිශීලනය කරමින්, දේශීය හා ජාත්‍යන්තර ආයතන, නියෝජිතායතන සහ සංවිධානයන් මගින් වූ එවැනි මතභේද වේගවත් විය. එකී කරුණ සම්බන්ධයෙන්, මා විසින් අගවිනිසුරු ආචාර්ය ශිරාණි බණ්ඩාරනායක මහත්මියට එරෙහි දෝෂාභියෝගයට ප්‍රසිද්ධියේ සහාය පල කරන බවට සහ එය යුක්ත සහගත බවට, ඒ සම්බන්ධයෙන් පහත දී ඇති ප්‍රකාශයේ අන්තර්ගත කරුණු සහ හේතු සහිතව ශ්‍රී ලංකා පාලන මණ්ඩලයේ ගරු කථානායක වෙත දිවුරුම් ප්‍රකාශයක් සහ ලිපියක් යොමු කරන ලදී. මාගේ එම ස්ථාවරය පිළිබඳව, මහජනයා අතර සහ මාධ්‍ය හරහා මතු කළා පමණක් නොව, අනෙකුත් කරුණු අතරතුර, ජාත්‍යන්තර ආයතන, නියෝජිතායතන සහ සංවිධානයන් හරහා නියෝජනය වෙමින් ඒ සඳහා සාධක ඉදිරිපත් කිරීමට කටයුතු කළෙමි. ඉන් අනතුරුව, මා විසින් දැනුවත් වූ පරිදි, එවැනි එක් කණ්ඩායමක්, එනම් එංගලන්තය සහ වෙල්ස්හි මානව හිමිකම් නීතිඥ කාරක සභාව විසින් එක්සත් රාජධානියේ ජෙෆ්රි රොබට්සන් කීවි. සී. වෙනුවෙන්, ඔහු මාගේ නියෝජනයන් සමඟ කටයුතු කිරීමෙන් තොරව, ලබා දී ඇති තප්පත්කරණය අනතුරු වාර්තාව බලපතල ගැටුම් ඇති කිරීමේ ඔහුගේ උනන්දුව අනාවරණය නොවීම හේතුවෙන්, විශ්වාසය තැබිය නොහැකි වූ අතර අපකීර්තියට පත්විය.

2012 දී ශ්‍රී ලංකාවේ අගවිනිසුරුවරයා දෝෂාභියෝගයට ලක් කිරීම සඳහා සහයෝගය දැක්වීම යුක්ති සහගත වීම

නිහාල් ශ්‍රී අමරසේකර

*සම්මානනීය වරලත් ගණකාධිකාරී
සම්මානනීය වරලත් කළමණාකරණ ගණකාධිකාරී
සම්මානනීය වරලත් කළමණාකරණ ගණකාධිකාරී
වරලත් ගෝලීය කළමණාකරණ ගණකාධිකාරී
සහතිකලත් වංචා පරීක්ෂක
ඇමරිකානු නීතිඥවරුන්ගේ සංගමයේ සභායක
දූෂණ විරෝධී බලධාරීන්ගේ ජාත්‍යන්තර සංගමයේ සම්බන්ධිකාරක
රාජ්‍ය මූල්‍ය කාළමණාකරණවය පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර සන්ධානයේ හිටපු මණ්ඩල සාමාජික*

කෙටි තාවකාලික විදේශගත විමසීන් අනතුරුව ශ්‍රී ලංකාවට ආපසු පැමිණි කල්හි, “උගත ක්‍රියාකාරී ව්‍යවසායන් සහ උගත උපයෝජිත වත්කම් පුනරුදය පනත” පැනවීම සඳහා රජය විසින් කඩිමුඩියේ ‘හදිසි පනත් කෙටුම්පතක්’ ඉදිරිපත් කර තිබුණ බව මට දැනගන්නට ලැබුණි. 2011 නොවැම්බර් 8 වන දින පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර තිබුණ පනත් කෙටුම්පත 2011 නොවැම්බර් 9 වන දින සම්මත කරනු ලැබ, ගරු කථානායකතුමා විසින් එය 2011 නොවැම්බර් 11 වන දින සහතික කර තිබුණේ වී නමුත්, ඔහු විසින් ඒ බවට පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රකාශයක් කරන ලද්දේ 2011 නොවැම්බර් 22 වන දිනදී පමණකි. (Google Books – [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

එවැනි හදිසි පනත් කෙටුම්පත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල වන්නේ දැයි යන්න පිළිබඳව පැය 24 ක් ඇතුලත හෝ දින 3 ක් ඉක්මවා යෑමට පෙරාතුව ශ්‍රේණිධායකරණයේ විශේෂ නිරණයක් සඳහා, එය ‘ජාතික හිත පිණිස’ සඳහා “හදිසි” වන බවට කැබිනට් ආමාන්‍ය මණ්ඩලය විසින් සහතික කළ කල්හි, ජනාධිපති විසින් අගවිනිසුරුවරයා වෙත යොමු කිරීම සහිතව, හිතියක් හදිසියේ පැනවීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 122 ව්‍යවස්ථාවෙන් ඉඩ සලසා ඇත.

අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ලේකම් විසින් 2011 ඔක්තෝබර් 19 දින “හදිසි” ලෙස සහතික කර ඇති ඉහත කී මෙම පනත් කෙටුම්පත, ශිරාණි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරතුමිය වෙත 2011 ඔක්තෝබර් 21 සිකුරාදා දින ලැබ, එමගින් බලපාන්නාවූ පාර්ශවයකට මොණාමි අකාරයකවත් කිසිදු දැනුම් දීමකින් තොරව, ගරු නීතිපතිතුමා වෙත පමණක් දැනුම් දීමක් කර, සති අන්තය ඉක්මවූ සැතියන් ලැයිස්තු ගත කර, 2011 ඔක්තෝබර් 24 සඳුදා දිනම ඇය විසින් මූලසුන දැරූ විනිසුරු පී. ඒ. රත්නායක සහ සී. ඒකනායක විනිසුරුවරය ඇතුළත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු මඩුල්ලක් අභියාචනා සුවිශේෂීව ඇසීමට නියම කර ගෙන, ඔවුන් විසින් කරන ලද 2011 ඔක්තෝබර් 24 දිනැති විශේෂ තීරණය, 2011 නොවැම්බර් 9 දින ශ්‍රී ලංකාවේ පාර්ලිමේන්තුවේ සභාගත කර ඇත. එනමින් 2011 ඔක්තෝබර් 24 සඳුදා දින එම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ඇසීමේදී පෙනී සිටීමට, එය බලපෑ කිසිදු පාර්ශවයකට කිසිසේත්ම කළ නොහැක්කක් විය. (Google Books – [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

එම අවස්ථාව නැතැයි කී පනත් කෙටුම්පතක් සම්බන්ධයෙන්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 121 ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාර පනත් කෙටුම්පතක ව්‍යවස්ථානුකූලත්වය පිළිබඳව සතියක් ඇතුළත අභියෝගයට ලක් කිරීමට මොණාමි හෝ පුරවැසියකුට හිමිකමක් ඇති අතර, කැබිනට් අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් “ජාතියේ හිත පිණිස” යයි සලකනු ලබන “හදිසි පනත් කෙටුම්පතක්” සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 122 ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාර, ඒ පනත් කෙටුම්පත හෝ පනත් කෙටුම්පතේ යම් විධිවිධානයක් හෝ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල ද යන වග ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය පළකළහොත්, ඒ පිළිබඳ විශේෂ තීරණයකින් දැනගැනීමට ජනාධිපතිවරයාට එම කෙටුම්පත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අගවිනිසුරුට යොමු කළහැක. එය මෙසේය:

හදිසි පනත් කෙටුම්පත් සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණ බලය විශේෂයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීම.	122. (1) අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අදහස අනුව ජාතියේ හිත පිණිස වනා අවශ්‍ය වන්නා වූ ද ඒ බවට අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ලේකම් වරයාගේ අත්සන ඇති සටහනක් දරන්නා වූ ද පනත් කෙටුම්පතක් සම්බන්ධයෙන්- (අ) මේ ව්‍යවස්ථාවේ (2) වන අනුච්ඡේදයේ (2) වන අනුච්ඡේදයේ විධිවිධානවලට යටත්ව 78 වන ව්‍යවස්ථාවේ (1) වන අනුච්ඡේදයේ විධිවිධාන සහ 121 වන ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධාන අදාළ නොවන්නේ ය. (ආ) ඒ පනත් කෙටුම්පත හෝ එහි යම් විධිවිධානයක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල ද යන්න පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විශේෂ තීරණය අග්‍ර විනිශ්චයකාරවරයා අමතා යවන ලිඛිත යොමු කිරීමක් මගින් ජනාධිපතිවරයා විසින් ඉල්ලා සිටිය යුත්තේ ය. ඒ යොමු කිරීමේ පිටපතක් ඒ අවස්ථාවේ දී ම කථානායකවරයා වෙත භාර දිය යුත්තේ ය. (ඇ) ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කැඳවනු ලැබ පැය විසිහතරක් ඇතුළත (හෝ ජනාධිපතිවරයා විසින් නිශ්චිතව සඳහන් කරනු ලැබිය හැකි දවස් තුනක් නොඉක්මවන ඊට වැඩි කාලයක් ඇතුළත) ඒ අධිකරණය විසින් ස්වකීය තීරණයට එළඹිය යුත්තේ ය. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් එම තීරණය ජනාධිපතිවරයාට සහ කථානායකවරයාට පමණක් දැනුම් දිය යුත්තේ ය. (2) 121 වන ව්‍යවස්ථාවේ (2) වන අනුච්ඡේදයේ විධිවිධාන, අවශ්‍ය වෙනස් කිරීම් සහිතව, ඒ පනත් කෙටුම්පතකට අදාළ වන්නේ ය.

එසේ හෙයින්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ යම් ‘හඳිසි කෙටුම්පත් පනතක්’ පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනනුකූලද යන සැකයක් පළ කළහොත්, එය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ **123(3)** ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාර, ව්‍යවස්ථාවට අනනුකූල යයි තීරණය කරනු ලැබුවාක් සේ සැලකිය යුතුයයි, ගැබ්කොට ඇති ආරක්ෂාවක් සලසා ඇත. එනම්:-

පනත් .කෙටුම්පත් සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණය. **123. (3)** 122 වන ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධාන සලස්වා ඇති පරිදි සටහනක් කරන ලද පනත් කෙටුම්පතක් සම්බන්ධයෙන් වූ විට, ඒ පනත් කෙටුම්පත හෝ පනත් කෙටුම්පතේ යම් විධිවිධානයක් හෝ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනනුකූල ද යන සැකයක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය පළ කළහොත් ඒ පනත් කෙටුම්පත හෝ පනත් කෙටුම්පතේ එම විධිවිධානය හෝ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනනුකූල යයි තීරණය කරනු ලැබුවාක් සේ සලකා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් මේ ව්‍යවස්ථාවේ (1) වන සහ (2) වන අනුව්‍යවස්ථාවල විධිවිධාන අනුව ක්‍රියා කළ යුත්තේ ය.

මෙය එසේ යයි තහවුරු වන්නේ, **2015 මැයි 15** දින පනවන ලද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දහ නවවන සංශෝධනය මගින් එහි **30** සහ **31** වන ව්‍යවස්ථා මගින්, පිළිවෙලින් **122** සහ **123(3)** ව්‍යවස්ථා නැවත බලාත්මක කර ඇති අතර, එමගින් **122** ව්‍යවස්ථාව යටතේ වූ ‘හඳිසි පනත් කෙටුම්පතක්’ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ **123(3)** ව්‍යවස්ථාව මගින් පාලනය වේ යයි ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව සනාථ කර ඇත. එනම්:-

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 122 වන ව්‍යවස්ථාව ඉවත් කිරීම. **30.** ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 122 වන ව්‍යවස්ථාව මෙයින් ඉවත් කරනු ලැබේ.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 123 වන ව්‍යවස්ථාව එකී ව්‍යවස්ථාවේ (3) වන අනු ව්‍යවස්ථාව ඉවත් කිරීම මගින් මෙයින් සංශෝධනය කිරීම. සංශෝධනය කරනු ලැබේ. **31.** ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 123 වන ව්‍යවස්ථාව එකී ව්‍යවස්ථාවේ (3) වන අනු ව්‍යවස්ථාව ඉවත් කිරීම මගින් මෙයින් සංශෝධනය කිරීම. සංශෝධනය කරනු ලැබේ.

එම ‘හඳිසි පනත් කෙටුම්පත’ බලපෑ කිසිදු හෝ පාර්ශවයක් නොමැතිව, *Amicus Curiae* (නීතිමය හා කාරණා පිළිබඳව අධිකරණයට සහය දෙනු ලබන්නා - අධිකරණ සහායක) ලෙස ගරු නීතිපති ජනාධිපති නීතිඥ මොහාන් පිරිස් වෙනුවෙන් පෙනී සිටි නියෝජ්‍ය සොලිසිටර් ජනරාල්වරයකු විසින් ඒකපාක්ෂික ලෙස ඒවාට පිලිතුරු සැපයීම සහිතව, ඉහත කී **2011** ඔක්තෝබර් **24** දිනැති විශේෂ තීරණය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් පළකොට ඇත්තාවූ නානා සැකයන්ගෙන් සමන්විතය. එහෙයින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ **123(3)** ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාර ව්‍යවස්ථානුකූල විධිනියෝගයක් පරිදි, එම ‘හඳිසි පනත් කෙටුම්පත’ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනනුකූල වන ලෙසට තීරණය කරනු ලැබුවා සේ පැවතුනි. අන් අයුරකින් තීරණයක් කිරීමෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ව්‍යවස්ථානුකූලව පරිබාධක වී හා තහනම් වී තිබුණි. (*Google Books - ‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’*)

ඇත්ත වශයෙන්ම පැන නැගුණු පුදුම සහගත ප්‍රශ්නයක් වූයේ, “ජාතික ආරක්ෂාව” තහවුරු කිරීමට හැර, පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කර ඇත්තාවූ ජාත්‍යන්තර සම්මුති හා ගිවිසුම් උල්ලංඝනය කරමින්, මොනයම් හෝ නීතියක් පැනවීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ **157** ව්‍යවස්ථාවෙන් තහනම් කර තිබියදී, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් එසේ කිරීමට ව්‍යවස්ථානුකූලව පරිබාධනය වී තිබුණත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉක්මවා යාමෙන් හෝ බලරහිතව ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කිරීමට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ක්‍රියා කරමින්, **2011** ඔක්තෝබර් **24** දිනැති විශේෂ තීරණය මගින් “ජාතික ආරක්ෂාව” වෙනුවට “පොදු අරමුණු” උදෙසා නීතියක් පැනවීමට ඉඩදී තිබුණි.

ප්‍රීව් කෞචන්සලය (Privy Council) විසින් මීට පෙර, යම්කිසි නම්කල පුද්ගලයන්ට පමණක් නීතියක් පැනවීම, නීතියට අනුකූල නොවන සහ වලංගුභාවයක් නොමැති නීතියක් ලෙස ප්‍රතික්ෂේප කළ *Liyanage and Others V. The Queen [1965] UKPC 1* නඩුවේ තීන්දුකර තිබුණි. මේ අවස්ථාවේදී ඉහත කී 'හදිසි පනත් කෙටුම්පතෙහි' විනිවිද භාවයකින් අගය කර තේරීමේ පිළිවෙතකින් තොරව, මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය කරමින් හා බලපෑ මොහොතේ පාර්ශවයකට හෝ දැනුම් දීමකින් තොරව, ඔවුන්ට ස්වභාවික යුක්තිය අහිමි කරමින්, පුද්ගලික ආයතන ඒකක 36 ක් "උණ උපයෝගිතා" යනුවෙන් සහ එය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමට අධිකරණමය බලයේ පිළිසරණ එවකටත් පනා සීටී අතරතුර, සමාගමක් වූ හෝටෙල් සිව්ට්ලෝපර්ස් PLC සමාගම "උණ ක්‍රියාකාරී" ව්‍යවසායක් වශයෙන්ද රජය සන්නකයට පවරා ගනිමින්, පනත් කෙටුම්පතේ ලැයිස්තුගත කොට තිබුණි. අපූර්වත්වය වන්නේ ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා සහ අනිකුත් විනිසුරු දෙපළ 2011 ඔක්තෝබර් 24 විශේෂ තීරණය ගැනීමෙනිලා යටෝක්ත කාරණය අවධාරණයට ගැනීමට කණගාටුදායක ලෙස අපොහොසත්වීමය. ([Google Books – 'Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law' & Liyanage and Others V. The Queen \[1965\]](#))

ගරු කථානායක විසින් 2011 නොවැම්බර් 11 දින පනත් කෙටුම්පත සහතික කළ බව HDL සමාගමේ ප්‍රවර්ධයකු හා ප්‍රධාන පරදහාරකරුවකු (Stakeholder) වශයෙන් නොදැන සිටීම, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 4(d) ව්‍යවස්ථාවේ නියමයන් ප්‍රකාර, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය බැඳී සිටිනුයේ මූලික අයිතිවාසිකම් පෙත්සම සුරක්ෂිත කොට අභිවර්ධනය කිරීමට විනා, මූලික අයිතිවාසිකම් සංක්ෂිප්ත කිරීමට, සීමා කිරීමට හෝ අහිමි කිරීමට නොවීම කෙරෙහි අවල විශ්වාසයකින් යුතුව, පනත් කෙටුම්පත අභියෝගයට ලක් කරමින්, මා විසින් 2011 නොවැම්බර් 14 දින දී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අංක SC (FR) 534/ 2011 දරණ මූලික අයිතිවාසිකම් පෙත්සම ඉදිරිපත් කර සිටියෙමි.

- පරමාධිපත්‍යය ක්‍රියාත්මක කිරීම. 4. ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍යය ක්‍රියාත්මක වීම ද, භුක්ති විදීම ද, මතු දැක්වෙන ආකාරයෙන් සිදුවන්නේ ය:-
- (අ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ප්‍රකාශ කොට පිළිගනු ලබන මූලික අයිතිවාසිකම් සියලු පාලන ආයතන විසින් ගරු කරනු ලැබිය යුත්තේ ය; ආරක්ෂා කරනු ලැබිය යුත්තේ ය; වර්ධනය කරනු ලැබිය යුත්තේ ය. තව ද, ඒ මූලික අයිතිවාසිකම් මෙහි මින් මතු විධිවිධාන සලස්වා ඇති ආකාරයට සහ ප්‍රමාණයට මිස සංක්ෂිප්ත කිරීම, සීමා කිරීම හෝ අහිමි කිරීම නොකළ යුත්තේ ය;

මා අසනීපයෙන් පෙළී සිටියදී, මගේ පෙත්සම සමග වෛද්‍ය සහතිකයක් ඉදිරිපත් කරමින්, සති දෙකක් ඇතුළත මාගේ පෙත්සම තහවුරු කිරීමට පෙනී සිටීමට අවසරය පනා සිටියෙමි. ඊට අමතරව පනත් කෙටුම්පත අභියෝගයට ලක් කරමින් වෙනත් පාර්ශව පහක්ද කලින් පෙත්සම් ඉදිරිපත් කර තිබුණි. මෙම පෙත්සම් ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා විසින් ස්ථාපනය කරනු ලැබූ, විනිසුරුවරු පස් දෙනෙකුගෙන් යුත් විනිසුරු මඩුල්ලක් ඉදිරියේ 2011 නොවැම්බර් 15 දින ඇසීමට ලැයිස්තු ගත කොට තිබුණි. මාගේ වෛද්‍ය සහතිකය පිළිබඳව කිසිදු තැකීමකින් තොරව ඇය විසින් මාගේ පෙත්සමද ඊට පසු දිනයේදීම එනම් 2011 නොවැම්බර් 15 දින ඇසීමට ලැයිස්තුගත කොට තිබුණි. සැලකිය යුතු ලෙස, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ රෙජිස්ටාර් තැන මා හට පුද්ගලිකව දුරකථනයෙන් කථා කොට, අධිකරණයේ එම දිනම පෙනී සිටින ලෙසට ආයාචනා කර සිටින ලදී. එසේ කිරීම මම ප්‍රතික්ෂේප කර සිටියෙමි. ([Amazon Books – 'Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law'](#))

මාගේ ඉල්ලීම ප්‍රකාර, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ රෙජිස්ටාර් විසින් මාගේ පෙත්සම, වෛද්‍ය සහතිකයද සහිතව අනිකුත් පෙත්සම් ඇසීමට නියමිතව තිබුණ පස් දෙනෙකුගෙන් යුතු විනිසුරු මඩුල්ල වෙත ඉදිරිපත් කර තිබුණි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 80(3) ව්‍යවස්ථාව යටතේ 2011 නොවැම්බර් 11 දින පනත් කෙටුම්පත ගරු කථානායකතුමා විසින් සහතික කරනු ලැබීමෙන්, 2011 නොවැම්බර් 22 දින නිවේදනය කර එය නීතියක් ලෙසින් පැනවී ඇති බැවින්, එය පනතක් බවට පත්වීමෙන් අනතුරුව පනත් කෙටුම්පත අභියෝගයට ලක් කිරීමක් භාර ගැනීමට අධිකරණය අක්‍රියභාවයට පත්වීමෙන් අනිකුත් පෙත්සම් 5 මුල් ආරම්භයේම නිෂ්ප්‍රභා කර සිටින අතරතුර, මාගේ පෙත්සම තහවුරු කරනු පිණිස මට වෙනත් දිනයක් ඉල්ලා සිටීමට, එම විනිසුරු මඩුල්ලේ මුලසුන හෙබවූ එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුතුමා විසින්, මට අවසරය දෙන ලදී. පනත් කෙටුම්පතක් නීතිගත වූ අවස්ථාවක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 80(3) ව්‍යවස්ථාව අනුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය එම කෙටුම්පතට අභියෝග කිරීම බල රහිත වේ. එය මෙසේය:

පනත් කෙටුම්පතක් 80. (3) අවස්ථාවේවින පරිදි ජනාධිපතිවරයා ගේ හෝ නීතිය බවට පත්වීම. කථානායකවරයාගේ සහතිකය පනත් කෙටුම්පතක් මත සටහන් කරනු ලැබූ පසු එම පනත් කෙටුම්පත නීතිය බවට පත් වන අවස්ථාවක ඒ පනතෙහි වලංගුභාවය පිළිබඳව පරීක්ෂා කිරීම, ඒ පිළිබඳව මතයක් ප්‍රකාශ කිරීම හෝ කවර වූ හෝ ආකාරයකින් ප්‍රශ්න කිරීම කිසිම අධිකරණයක් හෝ විනිශ්චය අධිකාරයක් හෝ විසින් නොකළ යුත්තේ ය.

මෙම පනත් කෙටුම්පත ගරු කථානායකතුමා විසින් සහතික කරනු ලැබ ඇති බව ඉහත කී පරිදි නොදැන සිටීමෙන්, 2011 නොවැම්බර් 17 දින මම අංක SC (SD) 2/2011 දරණ පෙත්සමද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි 121 ව්‍යවස්ථාවේ නියමයන් ප්‍රකාර මා විසින් ඉදිරිපත් කර සිටින ලද අතර, ශිරාහි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා විසින් ඒ පිළිබඳව - “යම් පාර්ශවයකට මැදිහත් වීමේ අවශ්‍යතාවයක් තිබුනේ නම්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය අභියස පනත් කෙටුම්පත ගත් අවස්ථාවේදී එසේ කළ යුතුව තිබුණි” යනුවෙන් සිය නිල කාමරයේදී සටහන් කරනු ලැබ, එම පෙත්සම ලසු වශයෙන්ම ප්‍රතික්ෂේප කර සිටින ලදී. ඇය විසින් එසේ කරන ලද්දේ එසේ මැදිහත්වීමකට කිසිවෙකුට කිසිසේත්ම අවකාශයක් නොතිබුණ බව ඇය හොඳාකාරවම දැන සිටියදීය. (Google Books – [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

කෙසේ නමුදු, ඉහත කී 5 දෙනෙකුගෙන් යුත් විනිසුරු මඩුල්ලේ, එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුතුමා විසින් මූලසුන හෙබවූ විනිසුරුවරුන් තිදෙනෙකු අභියසදී මාගේ SC (FR) 534/2011 දරණ මූලික අයිතිවාසිකම් පෙත්සම තහවුරු කර සිටීමට මට අවසරය දී තිබුණි. 2011 නොවැම්බර් 14 දින මාගේ පෙත්සම ගොනු කළ අවස්ථාවේදී පනත් කෙටුම්පත නීතිගත වීමට සහතික කර තිබුණු බව මා නොදැන සිටි බවත්, ඒ බව මට දැන ගැනීමට ලැබුණේ 2011 නොවැම්බර් 22 දින කථානායකතුමා විසින් එය ප්‍රකාශයට පත් කිරීමෙන් පසුව බවත්, එම නිසා ඒ කෙටුම්පත අභියෝගයට ලක් කිරීමට මට අයිතියක් නැති බවත් පිළිගනිමින්, මම පතා සිටියේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 80(3) ව්‍යවස්ථාව යටතේ, 2011 ඔක්තෝබර් 24 දිනැති විශේෂ තීරණය සමාලෝචනය කර නිවැරදි කිරීමක් කිරීමට අයිතියක් තිබෙන බව තහවුරු කරමිනි. (Amazon Books – [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

ඔක්තෝබර් 24 දිනැති එම තීරණය සමාලෝචනය කොට නිවැරදි කිරීමේ නෛසර්ගික අයිතියක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය සතුව ඇති අතර, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි 123(3) ව්‍යවස්ථාවේ විධානත්මක විධි විධානයන් අනුව, එසේ නිවැරදි කරනු ලැබුවහොත්, එවිට කළ යුත්තේ කුමක්දැයි යන්න පිළිබඳව විශේෂ තීරණයකට එළඹීමේ වගකීම ගරු කථානායකතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුව සතුව රැඳී පවතින බව මම අවධාරණයෙන් යුතුව කියා සිටියෙමි. 2011 නොවැම්බර් 15 දින අතිකුත් කලින් පෙත්සම් 5 නිෂ්ප්‍රභා කළ එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුත් ත්‍රිපුද්ගල විනිසුරු මඩුල්ල මාගේ එම ස්ථාවරය ගැන පැහැදීමක් දක්වමින්, මාගේ පෙත්සම පිළිගෙන වගඋත්තරකරුවන්ට නොතීසි නිකුත් කිරීමට නියම කරමින්, මාගේ ඉල්ලීම ප්‍රකාර 2011 දෙසැම්බර් 16 දින වන විට සංශෝධිත පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කිරීමට මට අවසරය දෙන ලද අතර, එය මවිසින් ඉටු කරන ලදී. වගඋත්තරකරුවන්ට නොතීසි නියම කිරීමට උපදෙස් දුන් පරිදි 2012 ජනවාරි 26 දින ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ රෙජිස්ට්‍රාර් විසින් නොතීසි නිකුත් කරන ලදී. (Google Books – [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

මා හට හරියාකාරව සහ නීත්‍යානුකූලව කළ හැකිව තිබුණ පරිද්දෙන්, මා විසින් ඉල්ලා සිටින ලද්දේ, 2011 ඔක්තෝබර් 24 දිනැති විශේෂ තීරණය සමාලෝචනය කොට නිවැරදි කිරීමක් කරන ලෙසට වූ බැවින්, තවද විනිසුරුවරු 5 දෙනෙකු හෝ ඊට වැඩි සංඛ්‍යාවකින් යුත් විනිසුරු මඩුල්ලක්ද පනමින්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 132 ව්‍යවස්ථාව යටතේ එවැනි සමාලෝචනයක් සඳහා විනිසුරු මඩුල්ලක් ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා විසින් ස්ථාපනය කිරීම සඳහා ඉල්ලා සිටිමින්, 2012 ජනවාරි 18 දින මවිසින් ඉල්ලීමක් කළෙමි. එනම්:-

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය
වැරදිවීම

132. (1) අග්‍රවිනිශ්චයකාරවරයා අන්‍යාකාර විධාන කළහොත් මිස, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ වෙන් වෙන් අධිකරණ බලය සාමාන්‍යයෙන් කොළඹ දී ක්‍රියාත්මක කළ යුත්තේ ය.

(2) ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අධිකරණ බලය, වෙන් වෙන්ව නඩු විභාග කරන ඒ අධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරයන් කිහිපදෙනෙකු විසින් එකම අවස්ථාවේ දී විවිධ කාරණා සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාත්මක කළ හැක්කේ ය :

එසේ වුව ද, සියලු අවස්ථාවල දී එහි අධිකරණ බලය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධානවලට යටත්ව, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරයන් තිදෙනෙකුට නොඅඩු සංඛ්‍යාවක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වශයෙන් එක් රැස්ව සාමාන්‍යයෙන් ක්‍රියාත්මක කළ යුත්තේ ය.

(3) අග්‍රවිනිශ්චයකාරවරයා විසින් -

- (i) සිය මෙහෙයවීමෙන් ම ; හෝ
- (ii) යම් කාරණයක් විභාග කරන විනිශ්චයකාරවරයන් දෙදෙනෙකු හෝ වැඩි සංඛ්‍යාවක් විසින් ඉල්ලා සිටිනු ලැබූ විට ; හෝ
- (iii) යම් අභියාචනයක්, නඩු කටයුත්තක් හෝ කාරණයක් හා සම්බන්ධ ප්‍රශ්නය අග්‍රවිනිශ්චයකාරවරයාගේ මතය අනුව ජනතාව සම්බන්ධයෙන් වැදගත් වන හා පොදු වැදගත්කමක් ඇති ප්‍රශ්නයක් වේ නම්, ඒ අභියාචනයේ, නඩු කටයුත්තේ හෝ කාරණයේ පාර්ශ්වකරුවකුගේ ඉල්ලීම පිට ; හෝ

ඒ අභියාචනය, නඩු කටයුත්ත හෝ කාරණය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරයන් එස් දෙනෙකුගෙන් හෝ ඊට වැඩි සංඛ්‍යාවකගෙන් සමන්විත විනිශ්චය පීඨයක් විසින් විභාග කළ යුතු යයි විධාන කළ හැක්කේ ය.

(4) ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නඩු තීන්දුව ඒකමතික තීරණයක් නොවන විට, ඒ තීන්දුව බහුතර සංඛ්‍යාවේ තීරණය විය යුත්තේ ය.

කෙසේ වුවද, ශ්‍රී ලංකාවේ සාමාන්‍ය පරිවහන පරිදි සමාලෝචනය සඳහා මා විසින් කළ ඉල්ලීම ඇසීම සඳහා ඇය විසින් මූලසුන හෙබවූ 2011 ඔක්තෝබර් 24 දිනැති විශේෂ තීරණය කළ විනිසුරු මඩුල්ල ස්ථාපනය නොකරමින්, ඊට ප්‍රතිවිරුද්ධ ලෙස 2011 නොවැම්බර් 25 දින මාගේ පෙත්සම පිළිගෙන වගඋත්තරකරුවන්ට නොනීසි නිකුත් කිරීමට නියම කළ එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුතුමා මූලසුන හෙබවූ එම විනිසුරු මඩුල්ල විසින්ම 2012 පෙබරවාරි 9 දින මාගේ පෙත්සම ඇසීමට ඇය විසින් නියම කර, වගඋත්තරකරුවන් වෙත දැන්වීම් නිකුත් කරන ලෙසට නියෝග කළේය.

2011 ඔක්තෝබර් 24 දිනැති විශේෂ තීරණය ඒ අයුරින් පැවතීමට නොහැක්කක් වන බව ඉතාමත්ම මැනවින් පිළිඹිබුකර ස්ථාපිත කරමින්, කරුණු පැහැදිලි කිරීම් සහිතව, සවිස්තරාත්මක ලිඛිත දේශනද ඉදිරිපත් කරමින්, 2012 පෙබරවාරි 9 දින පැය 1½ කට අසන්න කාලයක් විස්තරාත්මක ඉදිරිපත් කිරීම් මා විසින් සිදු කරන ලදී. ඒ මන්ද යත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 123(3) ව්‍යවස්ථාව ඉහත සඳහන් හදිසි පනත් කෙටුම්පත, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනනුකූල වන බවට නෛසර්ගිකව විධානාත්මක ලෙසින් සැලකෙන බැවින්, අන් අයුරක තීරණයක් කිරීමට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය අක්‍රියව සිටි බව පවසමිනි. සාම්චරයන්ගේ මන්ත්‍රණ සභාවේ (House of Lords), විලියානු ජනාධිපති පිනෝචේ නඩුව මම උපුටා දක්වා සිටියෙමි. එනම් එක් සාම්චරයෙකුගේ බිරිඳක් මැදිහත් වූනු පාර්ශවයක් වූ ඇමිනස්ටි ඉන්ටර්නැෂනල් විසින්, හුදෙක් පරපාලනමය තත්වයක සේවයේ යොදවා ගැනීමේ හේතුව මත, එහි එක් කමිටුවක්, වෙනත් කමිටුවක් විසින් කරන ලද තීරණයක් පූර්ණ ලෙසින්ම ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබුවේ අධිකරණමය පක්ෂපාතිත්වය මත එම සාම්චරයා නුසුදුස්සකු ලෙසට පිළිඹිබු වූ බව නිගමනය කරමිනි. [Google Books - 'Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law'](#)

ප්‍රත්‍යක්ෂ ලෙසින්ම මාගේ ඉදිරිපත් කිරීමෙහි කුසලතාවය සහ නිවැරදිතාවය පිළිගනිමින්, මූලසුන දැරූ එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුතුමා මට පවසා සිටියේ, එක්සත් රජධානියේ එක් විනිසුරු මඩුල්ලක් විසින් කරන ලද තීරණයක් වෙනත් මඩුල්ලක් විසින් සමාලෝචනය කොට ඉවතලාමට හැකි වුවද, ශ්‍රී ලංකාවේ පරිවහන වන්නේ තීරණයක් දුන් විනිසුරු මඩුල්ල විසින්ම එම විශේෂ තීරණය සමාලෝචනය කළ යුතු බවය. එවිට මම ක්ෂණිකවම අවධානය යොමුකර සිටියේ, ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා විසින් 2010 ඔක්තෝබර් 24 දින කරන ලද විශේෂ තීරණය පිළිබඳව එබඳු සමාලෝචනයක් සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 132 ව්‍යවස්ථාව යටතේ, 2012 ජනවාරි 18 දින කරන ලද මාගේ ඉහත ඉල්ලීම කෙරෙහි සහ එම යථාර්ථ කාරණය ඇය දැන සිටියේ වී නමුත්, සමාලෝචනය සඳහා මාගේ පෙත්සම එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුතුමා මූලසුන හෙබවූ විනිසුරු මඩුල්ල විසින්ම ඇසිය යුතු ලෙසට, ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා විසින්ම විශේෂිත ලෙසින්ම නියම කිරීම කෙරෙහිය. [\(Amazon Books - 'Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law'\)](#)

එම අවස්ථාවේදී 2012 ජනවාරි 18 දිනැති මාගේ ඉල්ලීම විමසා බැලීමට එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුවරයා නඩු වාර්තාව පරීක්ෂා කර බලන ලදුව, මා සහ පැමිණ සිටි අනිකුත් අයවලුන් විමසීමට පත් කරමින්, එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුතුමා විවෘත අධිකරණයේ වුවමනාවෙන්ම හෝ තැකීමකින් තොරව, එක්වරම ප්‍රකාශකර සිටියේ, ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා විසින් ඔවුන්ට විධානය කර තිබුණේ 'මට සවන් දී සිටින ලෙසට විනා, මාගේ පෙත්සම ඉදිරියට පවත්වා ගෙන යෑමට අවසරය දීමට නොවන බවය'. මෙයින් කුතුහලයට තුඩු දෙමින් විශාල ලෙසින්ම විදහා මතුවූ ප්‍රශ්නය වූයේ, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ වටිනා කාලය නාස්ති කරමින්, දීර්ඝ ලෙස මට මුල් අවස්ථාවේදීම ඉදිරිපත් කිරීම් සිදු කිරීමට ඉඩ හැරියේ මන්දැයි යන්නය ? පාර්ශවයකට සවන් දීමෙන් අනතුරුව, කුමන තීරණයක් ගත යුතු දැයි යන්න පිළිබඳව වෙනත් විනිසුරු මඩුල්ලකට විධානයක් දීමේ මොනසම් හෝ අයිතියක් ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා සතු නොවේ. මෙය ඉතාමත්ම ප්‍රත්‍යක්ෂ ලෙසින්ම ඇයගේ පාර්ශවයෙන් වූ බරපතල අධිකරණමය විෂමාවාරයක් නොවූයේද ? [\(Google Books - 'Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law'\)](#)

අපේක්ෂිතයෙන් අන් වූ මෙම දැනුම් දීමට මුහුණ පාන්නට සිදුවීමෙන්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අංක SC(FR) 209/2007 දරණ පෙත්සම විභාග කිරීමෙන් අනතුරුව, අනෙකික, නීතිවිරෝධී හා වංචනික වුවක් ලෙසට සලකා, 2008 ජූලි මස 21 දින අහෝසි කළ ජෝන් කීල්ස් හෝල්ඩිංස් PLC සමාගම වෙත කළ පෞද්ගලිකරණයක් සම්බන්ධයෙන්, ඔහුගේ කල්කියාව හා ක්‍රියාදාමයන් හේතුවෙන් පී.බී. ජයසුන්දර මොන යම් හෝ රාජ්‍ය නිල තනතුරක් දැරීම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් කලින් තහනමකට ලක් කරන ලදුව, මහා භාණ්ඩාගාරයේ ලේකම්වරයා ලෙස නැවත නිල තනතුරු දැරීමට අවසරය පතමින් හා කවරදාකවත් සෘජුවම හෝ අනියම් ලෙසින් රාජ්‍ය තනතුරු නොදරන බව දිවුරුම් පතක් මගින් සහතික වීමෙන් නිදහස් කිරීම පතමින්, පී.බී. ජයසුන්දර විසින් 2009 ජූලි 7 දින ඉදිරිපත් කරන ලද (පසුව සංශෝධනය කළ) පෙත්සම පිළිබඳ සඳහන් කරමින්, ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාගේ අධිකරණාය පක්ෂපාතිත්වය හා නුසුදුසුකම පිළිබිඹු කර දැක්වෙන සේ, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නඩු වාර්තාවන්හි උද්දෘෂ්‍යයන් අඩංගු කරමින්, වැඩිදුර පිළියෙල කළ ලිඛිත ඉදිරිපත් කිරීම්, මම එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුත් ත්‍රිපුද්ගල විනිසුරු මඩුල්ල වෙත එම අවස්ථාවේදීම ඉදිරිපත් කර සිටියෙමි. (*Google Books – 'IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation – Vol. 3: Colombo Port Bunkering Privatisation – Annulled as Illegal & Fraudulent by Supreme Court'*)

පී. බී. ජයසුන්දරගේ ඉහත අයැදුම 2009 සැප්තැම්බර් 24 දින අගවිනිසුරු ජේ. ඒ. එන්. ද සිල්වා සහ ශිරානි බණ්ඩාරනායක, ශිරානි නිලකවර්ධන, ඩී. ජේ. ද එස්. බාලපට්ඨරාජු, එස්. මරිසුර්, කේ. ශ්‍රීපවන් සහ පී. ඒ. රත්නායක යන විනිසුරුවරු 7 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විනිසුරු මඩුල්ලක් විසින් විභාග කරන ලද අතර, ඉතාමත් ජ්‍යෙෂ්ඨ විනිසුරු වූ ශිරානි බණ්ඩාරනායක, එකී විභාගයේදී මහත් උනන්දුවකින් යුතුව බලපෑමට තැත් කරන ආකාරයේ භූමිකාවක් රඟ දක්වන ලදී.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් කලින් පී.බී. ජයසුන්දරට එරෙහිව රජයේ නිල තනතුරු දැරීම තහනම් කළ නියෝගය සහ ඔහු ඒ අනුව රජයේ නිල තනතුරු දරන්නේ නැති බවට ඔහු විසින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ගොනු කළ දිවුරුම් ප්‍රකාශයද පිලිවෙලින් අවලංගු කිරීමේ පදනම මත, 2009 සැප්තැම්බර් 24 කාර්ය දිනැති සටහනේ වාර්තා වි අැති පරිදි, පිලිවෙලින් ප්‍රධානතම (a) සහ (b) ආයාචනයන් අඩංගු පෙත්සමේ එම ආයාචනයන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ 7 පුද්ගල විනිසුරු මඩුල්ල අවසර ලබා නොදී ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදී. ඉංග්‍රීසි භාෂාවට නව අර්ථකතනයක් දෙමින්, කෙසේ නමුදු අනියම් (c) ආයාචනයේ අයදු අැති “වෙනත් එවැනි සහ වැඩිපුර සහනයන්...” මත එම ඉල්ලා සිටි ආයාචනයන්ට ඉඩදිය යුතු බව ශිරානි බණ්ඩාරනායක විනිසුරුවරයා විසින් සෘජු ස්ථාවරයක් ගන්නා ලද්දේ, ශිරානි නිලකවර්ධන විනිසුරුතුමියගේ එකම විසම්මතික නින්දවත් සමගය. කෙසේ නමුත් ප්‍රධානම සහනයන්ට අතිරේකයක් හා අනුපුරකක් ලෙස පැවති අනියම් වූන (c) ආයාචනයෙහි පතා සිටි “වෙනත් එවැනි සහ වැඩිපුර සහනයන්...” ප්‍රධානතම සහනයන් ප්‍රතික්ෂේප කර සිටි අවස්ථාවක, එම ප්‍රධාන සහනයන්ම එලෙස වක්‍රව ප්‍රදානය කිරීම උග්‍ර ප්‍රශ්නයකට තුඩු දෙන්නක් නොවේද? 2009 සැප්තැම්බර් 24 දිනැති කාර්ය සටහනේ කොටසක් පහතින් පරිලෝකනය කර අත: (*Google Books – 'IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation – Vol. 3: Colombo Port Bunkering Privatisation – Annulled as Illegal & Fraudulent by Supreme Court'*)

S.C. Application No.209/2007

Court having considered the submissions of Counsel and Mr. Nihal Sri Amarasekera who appeared in person, refuses the reliefs sought in paragraphs (a) and (b) of the prayer to the amended petition dated 31.7.2009. However, the Court is inclined to grant other relief under paragraph (c) of the prayer to the said amended Petition. Accordingly, by majority decision (Hon. Tilakawardena, J. dissenting) the Court decides that His Excellency the President, being the appointing authority in terms of Article 52 of the Constitution, would be free to consider appointing the 8th Respondent-Petitioner to the post of Secretary to the Ministry of Finance, notwithstanding the undertaking given to Court by the said 8th Respondent – Petitioner.

ආනුශංචිකව පී.බී. ජයසුන්දර විසින්ම මෙහෙයවා තිබුණ ඡී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාවේ පෞද්ගලිකරණය අංක SC(FR) 158/2007 හි නීති විරෝධී හා අනෙතික පෞද්ගලිකරණයක් වශයෙන් 2009 ජූනි 4 දින ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් අහෝසි කරනු ලැබ, එය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් රජයේ සන්නකයට පවරන ලදුව, එහි අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට වෘත්තිකයින් පත් කරන ලෙසට නියෝග කරන ලදී. ඉන් අනතුරුව අලෙවි කිරීම පිළිබඳ ඩිප්ලෝමාවක් උසුලනු ලබනැයි කියන ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාගේ ස්වාමිපුරුෂයා වන ප්‍රදීප් කාරියවසම්, වෙනත් අයවලන් අතර, අධ්‍යක්ෂකවරයකු ලෙස පත් කිරීමට එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුතුමා මූලසුන හෙබවූ කේ. ශ්‍රීපවන් සහ පී. ඒ. රත්නායක විනිසුරුවරුන්ද සහිත වූන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු මඩුල්ලක් විසින් 2009 ජූනි 26 දින අනුමත කරන ලදී. (Amazon Books – ‘IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation – Vol. 4: Sri Lanka Insurance Privatisation – Annulled as Unlawful & Illegal by Supreme Court’)

ඉන් අනතුරුව, භාණ්ඩාගාර ලේකම් වශයෙන් ඉහත ප්‍රකාර රජයේ නිල තනතුරු දැරීමට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අවසර ලබා ගැනීමට 2009 ජූලි මසදී පී.බී. ජයසුන්දරගේ 2009 ජූලි 7 දිනැති පෙත්සමට සමසිද්ධිමය වශයෙන්, ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාගේ ස්වාමි පුරුෂයා සී/ස ඡී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාවේ සභාපති ලෙසද, ලංකා හොස්පිටල්ස් PLC සමාගමේ අධ්‍යක්ෂකවරයෙකු වශයෙන්ද, උසස් තත්වයේ දේශපාලනමය නිල තනතුරු දැරීම භාරගත් අතර, පසුව 2010 මැයි මසදී රාජ්‍ය බැංකුවක් වන ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුවේ සභාපති ලෙසද නිල තනතුරු ඔහු විසින් හොබවන ලදී. මෙම අවස්ථාගත තත්වයන්හිලා, 2009 සැප්තැම්බර් 24 දින පී.බී. ජයසුන්දරගේ ඉහත කී පෙත්සම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ඇසීමෙන්ද, භාණ්ඩාගාර ලේකම් වශයෙන් රජයේ කාර්යාලයට නැවතත් පත්කිරීමට තීරණයක් ගැනීමෙන්ද, 2011 ඔක්තෝබර් 24 දිනැති ඉහත කී ව්‍යවස්ථාවට පටහැනි විශේෂ තීරණය ප්‍රගහණය වන්නාවූ අධිකරණමය පක්ෂපාතිත්වය මත, ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා පැහැදිලි ලෙසම නුසුදුසු තත්වයක සිටින ලදී. එපමණක්ද නොව, රජයට එරෙහිව පමුණුවනු ලබන යම් වෙනත් ඇයැදුමක් ඇසීමටද එම නුසුදුසුතාවය බලපානු ලැබේ. - සාම්චරුන්ගේ මන්ත්‍රණ සභාවේ (House of Lords) විලියානු ජනපති පිනොචේ පිළිබඳ නඩුවේ තීන්දුව බලන්න.(Amazon Books – ‘IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation – Vol. 4: Sri Lanka Insurance Privatisation – Annulled as Unlawful & Illegal by Supreme Court’)

සී/ස ඡී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාවේ සභාපති මහා භාණ්ඩාගාරයේ ලේකම්වරයා යටතේ නිල රාජකාරිවල යෙදෙන්නකු විමෙන්, පී.බී. ජයසුන්දරගේ පෙත්සම විභාග කර නියෝග දීමට ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා සෘජුවම නුසුදුසු පුද්ගලයෙකු විය. මා විසින් උපුටා දක්වන ලද සාම්චරුන්ගේ මන්ත්‍රණ සභාවේ (House of Lords) විලියානු ජනපතිගේ නඩුවේ අධිකරණමය පක්ෂපාතිත්වයේ චෝදනාවට වඩා ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාගේ ඉහත කී ක්‍රියා පටිපාටිය අතිශයින්ම ‘සාපරාධී වරදක්’ වන බව මම 2012 ජනවාරි 9 වන දින මාගේ අංක SC(FR) 534/2011 නඩුවෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ලිඛිතව සැලකර සිටියෙමි.

මාගේ එවැනි වැඩිදුර ලිඛිත ඉදිරිපත් කිරීම්හි ඉහත කී 7 දෙනාගෙන් සමන්විත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු මඩුල්ලේ සාමාජිකාවක් වූ ශිරානි තිලකවර්ධන විනිසුරුතුමියගේ විසම්මුතික තීන්දුවේ පහත දැක්වෙන ජේද ප්‍රෝක්තය උපුටා දැක්වූයෙමි.(Amazon Books- ‘IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation – Vol. 3: Colombo Port Bunkering Privatisation – Annulled as Illegal & Fraudulent by Supreme Court’)

“ඔහු විසින් දෙවරක් එනම් 2009 ජූලි 21 සහ 2009 ජූලි 31 දිනයන්හි දෙවරක්ම සංශෝධනය කරනු ලැබූවා වූ 8 වන වගඋත්තරකාර පී.බී. ජයසුන්දර විසින්, 2009 ජූලි 7 දින ගොනු කළ පෙත්සමට අනුගාමීව, මෙම පෙත්සම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරු 7 දෙනෙකුගෙන් යුත් මඩුල්ලක් අභියාචනා ලැයිස්තුගත කරන ලදී.... .

2009 ජූලි 31 දිනැති සංශෝධිත පෙත්සමෙහි ආයාචනයන්හි (a) සහ (b) ඡේදයන්හි ඇයද සිටි සහනයන් ලබා දීම අධිකරණය විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබේ. කෙසේ වුවද, සංශෝධිත පෙත්සමෙහි ආයාචනයන්හි (c) ඡේදය යටතේ වන අනිකුත් සහනයන් ප්‍රදානය කිරීමට අධිකරණය යොමු වේ.

පෙත්සම්කරු (පී.බී. ජයසුන්දර) 2009 ජූලි 21 දින ඔහුගේ පෙත්සම සංශෝධනය කළේ, එසේ කිරීමට අධිකරණයේ අවසරයක් නොගෙනය. සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් තහවුරු කිරීමේ දිවුරුම් ප්‍රකාශය වඩාත් විශේෂයෙන්ම සාම විනිසුරුවරයෙකුගේ / දිවුරුම් කොමසාරිස්වරයෙකුගේ අත්සනකින් තොරව සිදු කර ඇත. මේ නිසා එම දිවුරුම් ප්‍රකාශය සහතිකයක් නොමැති, අවලංගු සහ අසත්‍ය බවට පත් කෙරේ. ඒ අනුව 2009 ජූලි 21 දිනැති සංශෝධිත පෙත්සම වලංගු දිවුරුම් ප්‍රකාශයකින් තහවුරු කිරීමකින් තොරව වූ නිසා, එම දිවුරුම් ප්‍රකාශය මුල් අවස්ථාවේදීම ප්‍රතික්ෂේප කළ යුතුව තිබුණි.

ඉන් පසුව 2009 අගෝස්තු මස 3 දින මෙම නඩුව ඇසීමේදී, 2009 ජූලි 31 දිනැති තවත් දෙවැනි සංශෝධිත පෙත්සමක් සහ 2009 ජූලි 31 දිනැති අභිප්‍රේත දිවුරුම් ප්‍රකාශයක් අඩංගු නව ලේඛණ කට්ටලයක් ගොනු කරන ලද්දේ නැවත වරක් අධිකරණයේ අවසරයක් නොමැතිවය”

එසේ වුවද, ශිරානි බණ්ඩාරනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරුවරය යටෝක්ත කාරණයන් පිළිබඳව උපහාසාත්මකව දෙබිබි පිළිවෙතකින් යුතුව, අනුමතකර සිටියේ වී නමුත්, මහජන සුභසිද්ධිය සඳහා වූන, ලංකා බනිජ් තෙල් නීතිගත සංස්ථාවේ අභිප්‍රේත තෙල් හෙපින් ගනු දෙනු පිළිබඳ, මාගේ අංක SC(FR) 481/2009 නඩුවේදී, ඇය ඊට ප්‍රතිවිරුද්ධ ලෙසින් 2009 නොවැම්බර් 19 දින, මාගේ පෙත්සම සංශෝධනය කිරීමට මෝසමක් මගින් තහවුරු කර සිටින ලෙසටත්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ ඊනි ප්‍රකාර ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ පූර්ව අනුමැතිය ලබා ගන්නා ලෙසත්, නියෝග කරමින් මාගේ පෙත්සම සංශෝධනය කිරීමේ කාරණය තහවුරු කිරීම 2010 පෙබරවාරි 11 දිනට සිදු කිරීමට නියම කරන ලදී. ([Google Books – ‘Derivative / Hedging Deals by Citibank, Standard Chartered Bank, Deutsche Bank, with Sri Lanka Government's Petroleum Corporation - Dubious & Illegal ?’](#))

ඊට අමතරව අභියාචනයකදී හෝ ඉල්ලීමකදී, ලිඛිත දේශන කලින් ගොනු කිරීමකින් තොරව, කිසිදු පාර්ශවයකට සවන් යොමු කරවා ගැනීමේ හිමිකමක් සතු නොවන බවට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ ඊනිගිනි 30(1) ඊනිය නියමාකාර ලෙස දැක්වනු ලැබ ඇත. (අවධාරණය එකතුකර)

“ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ ඊනි 1990
 ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අංක 665/32 ගැසට් පත්‍රයේ
 1991, ජූනි 07 දින (අතිවිශේෂ)
 11 කොටස
 අභියාචනා සහ ඉල්ලුම්පත් පිළිබඳ සාමාන්‍ය ප්‍රතිපාදන

30 (1) ඔහු විසින් කලින් ඔහුගේ ලිඛිත ඉදිරිපත්කිරීම්වල පිටපත් පහක් (මින්මතු ‘ඉදිරිපත් කිරීම්’ යනුවෙන් හැඳින්වේ) මෙම ඊනියේ ප්‍රතිපාදනයන්ට අනුකූලව ක්‍රියා කරමින් තැන්පත් කර නොමැත්තේ නම්, ඇපැලක මොහයම් හෝ පාර්ශවයක් සවන් යොමුකර ගනු ලැබීමට හිමිකම නොලබයි.”

පී. බී. ජයසුන්දරගේ ඉහත කී අයැදුමක් වූ SC(FR) 209/2007 සම්බන්ධයෙන් 2009 සැප්තැම්බර් 24 දින පුද්ගලිකව ලිඛිත ඉදිරිපත්කිරීම් කර තිබුණා එකම පාර්ශවය මා වූන නමුදු, මෙම කාරණය පිළිබඳවම පමණක් මුළු දවස පුරාම අසුන් ගත් 7 පුද්ගල විනිසුරු මඩුල්ල අභියාචනා නැවත නැවත ඉදිරිපත් කිරීම් සිදු කිරීමට පී.බී. ජයසුන්දරගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥවරයාට අසීමිත කාල සීමාවක් ප්‍රදානය කළ අතර, මුල් පෙත්සම්කරුගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥවරයාටද සැහෙන කාලයක් ඉඩ සලසා දෙන ලදී. එහෙත් ඉහත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ නීති අනුව ඉදිරිපත් කිරීම සිදු කිරීමට හිමිකම් තිබූ එකම පාර්ශවය වූන මා හට උපහාසාත්මකව ඉඩ දෙන ලද්දේ, මුලසුන දැරූ ගරු අභවිනිසුරු අශෝක ද සිල්වා ඉදිරියේ විනාඩි 10 කට සීමා වූන ඉතාමත්ම සුළු කාල සීමාවක් වන අතර, එයද ඩී. ජේ. ද එස්. බාලපට්ටඤ්ඤ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු විසින් මාගේ ඉදිරිපත් කිරීම් වලින් මා වලක්වාලීමට පවා නිෂ්චලදායී ලෙස උත්සාහ දරද්දීය. ([Google Books - ‘IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation – Vol. 3: Colombo Port Bunkering Privatisation – Annulled as Illegal & Fraudulent by Supreme Court’](#))

උපහාසාත්මක කරුණ නම්, අගවිනිසුරු අශෝක ද සිල්වා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේදී ඔහුට පිළිගැනීමට උත්සවාකාරයෙන් පැවති රැස්වීමේදී ඔහුගේ කතාව අතරතුර කරනු ලැබූ ප්‍රකාශය, එනම් ඔහු විසින් පවසන ලද - ‘‘ධම්ම පදයේ එක් පදයක් වෙත ඔබගේ කාරුණික අවධානය යොමු කරමි - ‘පුද්ගලයකු කඩී මුඩියේ නිසි අවධානයකින් තොරව නඩු බේරුම්කරණය කළ පමණින් ඔහු සාධාරණ විනිසුරුවරයකු නොවේ. ප්‍රඥාවන්ත විනිසුරු හොඳින් විමර්ශනය කර බලා, පක්ෂපාතී වීමකින් තොරව ඔහුගේ තීන්දුව ලබා දේ.’ යන්නයි’’ (2009 ජුනි 12, බේලි නිවුස්). මුතුර්ති නව අධිකරණය විවෘත කරන සමාරම්භක උත්සවයට සහභාගි වෙමින් අගවිනිසුරු අශෝක ද සිල්වා පවසා සිටියේ, නීතිය හා නීතියේ පරිපාලනය පවත්වා ගෙන යාමේ වගකිවයුතු සහ උදාර වෘත්තීයකට අයත් සාමාජිකයන් වශයෙන් අප කිසිම ආකාරයක දූෂණයක්, අගතිගාමී ඥාති සංග්‍රහයක් නොඉවසිය යුතුය යන්නයි. (2010 ජූලි 10, බේලි නිවුස්)

අත්ත වශයෙන්ම SC(FR) 209/2007 මුල් අයැදුම්පත අසන ලද අවස්ථාවේදී, මම වගඋත්තරකරුවකු වශයෙන් පුද්ගලිකව පෙනී සිට විස්තරාත්මක සහ අංග සම්පූර්ණ වාචික හා ලිඛිත ඉදිරිපත් කිරීම් සිදු කරන ලද අතර, එම නඩුවෙහි ප්‍රශ්නගත කරුණ වූ අදාළ පෞද්ගලිකරණය සාර්ථක ලෙස 2008 ජූලි මස 21 දින ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් ශුන්‍ය කරවා ගැනීමට හැකිවූ අතර, එහි නඩු තීන්දුවෙන් පී. බී. ජයසුන්දරට බරපතල ලෙස ආදායම් පවරා, ඊට අනුශාංගිකව ඔහුට රජයේ තනතුරු වලින් ඉවත් වීමට බල කෙරුණි. (Google Books - ‘[IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation – Vol. 3: Colombo Port Bunkering Privatisation – Annulled as Illegal & Fraudulent by Supreme Court](#)’)

ජේ. ඒ. එන්. ද සිල්වා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අගවිනිසුරුවරයාගේ දියණිය හා එවකට විවාහව සිටි බී. ජේ. ද එස්. බාලපට්ටි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයාගේ පුත්‍රයා ද, හේග්හි ශ්‍රී ලංකා නානාපති කාර්යාලයේ දෙවැනි ලේකම්වරයා වශයෙන් දේශපාලනමය පත්වීමක් පිළිගෙන තිබුණු අතර, එමගින් පී.බී. ජයසුන්දරගේ ඉහත කී පෙත්සම 2009 සැප්තැම්බර් මස 24 දින ඇසීමට හෝ නියෝග දීමට, මෙම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරුන් දෙදෙනාට ප්‍රගහණය වන්නාවූ අධිකරණමය පක්ෂපාතීත්වය මත, වලක්වා ලනු ලැබ නොසිටියෙහිද ? විලියානු ජනාධිපති පිනෝචේ පිළිබඳව වූන සාම්චරුන්ගේ මන්ත්‍රණ සභාවේ (House of Lords) නඩු තීන්දුව බලන්න. ශිරානි බණ්ඩාරනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අගවිනිසුරුවරයා දෝෂාභියෝගයට ලක් කිරීමෙන් අනතුරුව, උපහාසාත්මක ලෙස ඇය විසින්ම 2013 මැයි 11 දින* එවකට අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාවේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් වෙත මාධ්‍යයට නිකුත් කළ ලිපියක් මගින්, ජේ. ඒ. එන්. ද සිල්වා අගවිනිසුරුවරයාගේ හා බී. ජේ. ද එස්. බාලපට්ටි විනිසුරුවරයාගේ පක්ෂපාතී ක්‍රියා වර්ධාව සහ කරුණු ගැන විදහා දක්වමින් චෝදනා කොට ඇත. (Colombo Telegraph - *[Full Text: Letter By Chief Justice Shirani Bandaranayake To DG Bribery Commission](#))

2009 ඔක්තෝබර් 13 දින දුන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ 7 පුද්ගල විනිසුරු මඩුල්ලකින් යුත් විනිසුරුවරුන් 6 දෙනෙකුගේ නඩු තීන්දු 5 කින් (එකක් එක්ව) 2009 සැප්තැම්බර් 24 දින දෙන ලද තීරණය අනුව නින්දා සහගත ප්‍රතිඵලයකට තුඩු දුන් මෙම ජවතිකාව පැහැදිලි කළ නොහැකි තරමේ වැඩිදුර මානසකට රැගෙන ගොස් තිබුණේ, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයක වූ ශිරානි නිලකවර්ධනගේ අසම්මුතික නඩු තීන්දුව හිතා මතාම උපක්‍රමශීලී ක්‍රියාවක් මගින් පැහැදිලි ලෙසටම එළිදරව් කරමින්, එහි මූලික අකුරු විශාල අකුරු ශෛලයකට වෙනස් කරමින්, වැදගත් ලෙසින්ම උචිත වුණාවූ පිටු දෙකක් අත හැරීමට, පිටුවලට නව අංක යොදමින්, එම පිටුවට පෙර පිටුව වූණ ප්‍රභන්දය කරන ලද්දාවූ පිටුව සම්පූර්ණ වූන ජේදයකින් අවසාන වූන අතර, එහි අවසන් පිටුව ලෙසට අසම්පූර්ණ ජේදයකින් ආරම්භ වූන, ශිරානි නිලකවර්ධන විනිසුරුවරයාගේ අත්සන ඇතුලත් පිටුව අවසන් පිටුව ලෙස එකතු කරමින්, ශිරානි නිලකවර්ධන විනිසුරුවරයාගේ අසම්මුතික නඩු තීන්දුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේදීම කඩා කප්පල් කරන ලදී. එම නඩු තීන්දුවේ අනුවාද දෙකෙහිම සහතික පිටපත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ රෙජිස්ටාර් වරයාගෙන් ලබා ගනු ලැබ, එම එළිදරව්ව පිළිබඳව මම පැමිණිලි කර සිටියේ වී නමුත්, ඒ පිළිබඳව කිසිදු පරීක්ෂණයක් නොපැවැත්වූහි. (Amazon Books - ‘[IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation – Vol. 3: Colombo Port Bunkering Privatisation – Annulled as Illegal & Fraudulent by Supreme Court](#)’)

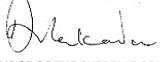
ශිරාණී නිලකවර්ධන විනිසුරුවරයාගේ විසම්මතික නඩු තීන්දුවේ සම්පූර්ණ පිටු දෙකක් යටපත් කර අනන්තර නිකුත්, කුට ලෙස අකුරු වර්ගය සහ වදන් වල ප්‍රමාණය පරිගණකයෙන් විශාල කිරීමෙන් බව මට අවබෝධ විය. මෙය කර ඇත්තේ අකුරු විශාල ප්‍රමාණයකට වෙනස් කර එනම් පළමුවන පිටු 15 හි 'සෙන්ටර් ගොතික් අකුරු' ප්‍රමාණය විශාල කර, එමගින් පිටු 17 වන සේ විශාල කොට, එම විශාල කළ පිටු 16 සහ 17 ඉවත් කිරීමෙන් එහි අඩංගු ජනාධිපතිවරයාගේ ව්‍යවස්ථා වගකීම් යටපත් කිරීමෙනි.

ඉන්පසුව එම විශාල අකුරු සහිත එනම් 'සෙන්ටර් ගොතික් අකුරු' සහිත පළමුවන පිටු 14 ක් පත්‍රිකා 7 ක දෙපැත්තේ ඡායා පිටපත් කර, 8 වන පත්‍රිකාවේ ඉදිරිපස එම විශාල අකුරු එනම් 'සෙන්ටර් ගොතික් අකුරු' සහිත 15 වන පිටුවේ ඡායා පිටපතක් අන්තර්ගත කර ඇති අතර, 8 වැනි පිටුවෙහි පිටුපස පැත්තේ ශිරාණී නිලකවර්ධන විනිසුරුවරයාගේ විසම්මතික නඩු තීන්දුවේ කුඩා 'කැලිබ්‍රි අකුරු' සහිත ශිරාණී නිලකවර්ධන විනිසුරුතුමියගේ අත්සන ඇතුළත් අන්තිම 16 පිටුව වන පරිදි පහත දැක්වෙන සේ ඡායා පිටපත් කර ඇත. (Google Books – ['IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation – Vol. 3: Colombo Port Bunkering Privatisation – Annulled as Illegal & Fraudulent by Supreme Court'](#))

Finally can the Court on its own volition free him from this undertaking merely because the President has expressed a concern to have him back? In considering this I am mindful of the fact that despite affidavits being tendered to Court, apologies being made to Court and the findings of the judgment, the Petitioner has falsely made contrary representations to the Secretary to the President in letters (marked "A") dated 25th July 2008 and (marked "F") dated 3rd June 2009. In his letters to the Secretary he contradicts the contents of his own affidavit, the submissions of his own counsel made at the time in Court and which is recorded in contemporaneous proceedings, and, in that sense, appears to be uncertain and confused. Did the Petitioner, in his affidavit, mean what he said or has he fabricated his stance? To say the least his word, in its varied contradictions, appears fickle.

leads to a halt in the growth of the other. The promptings of a kind compassionate heart or sympathetic urgings must necessarily be bridled in dealing with the resources of the State, for it ultimately belongs to the People and must be in the custodianship of honest, disciplined, hardworking and effective public officers.

I accordingly dismiss the amended petition. No Costs.

JUDGE OF THE SUPREME COURT

15

16

මෙවැනි කුට උපක්‍රමයක් මගින්, ශිරාණී නිලකවර්ධන විනිසුරුතුමියගේ එකම විසම්මතික නඩු තීන්දුවේ වැදගත්ම පිටු දෙකක් යටපත් කර, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ රෙජිස්ට්‍රාර් කාර්යාලය විසින් 2009 ඔක්තෝබර් 13 දින එම ව්‍යාජ පිටපත මාධ්‍යයට නිකුත් කිරීමෙන්, එය මත 2009 ඔක්තෝබර් 14 දින මාධ්‍ය වර්තාවල අනෙකුත් නඩු තීන්දු වලට පුළුල් ප්‍රචාරයක් ලබාදී තිබූ අතර, ඉහත කී වැදගත් යටපත් කර තිබූ පිටු දෙකේ සඳහන්, මහජන සුභ සිද්ධිය සඳහා මාධ්‍යයෙහි වර්තා කළ යුතුව තිබූ, ජනාධිපති විසින් විධායක බලය පාවිච්චි කිරීම පිළිබඳ ව්‍යවස්ථාවේ සීමාවන් ඇති බවට වැදගත් සහ අදාළ අන්තර්ගතයන් ගැන වාර්තා කිරීම වලක්වා තිබුණි. එසේ කරන ලද්දේ, කුට උපක්‍රමයේ ලෙස එම වැදගත් සහ අදාළ නිගමනයන් අඩංගු එම විසම්මතික නඩු තීන්දුව මාධ්‍යයේ පලකිරීම වළක්වා යටපත් කීමටය. (Amazon Books – ['IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation – Vol. 3: Colombo Port Bunkering Privatisation – Annulled as Illegal & Fraudulent by Supreme Court'](#))

ඉරණම පරිදි අහඹු ලෙස දැනුවත් වූ දෙයක් වන, නුවර පදිංචි මාගේ සමීප ඥාතියකුගෙන් දැන ගැනීමට ලැබුණු පරිදි, මෙම නඩු තීන්දුව ලබා දුන් දිනට පෙර දින එනම් 2009 ඔක්තෝබර් 13 අගහරුවාදා දින මෙම ඥාතියා කොළඹට ඒමට මෙම අධිකරණ නිවසේ නවාතැන් ගෙන සිටි අතරතුර, 2009 ඔක්තෝබර් 12 සදුදා දින රාත්‍රී 7.00 ට පමණ විනිසුරුවරුන් 7 දෙනෙකුගෙන් යුත් විනිසුරු මඩුල්ලේ සිටි එක් විනිසුරුවරයකු, අගවිනිසුරු අශෝක ද සිල්වා විසින් හදිසි නිශාචර රැස්වීමකට කැඳවා ඇති අතර, එම නිසා අනුමාන ලෙස ඔහු එයින් පසුව ඉහත නඩුවට අදාළ ලිපි ගොනු රැගෙන නොපමාව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙත ගොස්, විසම්මතික විනිශ්චකාරවරයා විසම්මතික නඩු තීන්දුව පිළිබඳව දැනුම් දී තිබේ.

'මහජනයාට යුක්තිය හා සාධාරණත්වය අවශ්‍යයි' යන ශීර්ෂ පාඨය යටතේ සිදු කරනු ලැබූ සම්මුඛ සාකච්ඡාවක් අතරතුරදී, අගවිනිසුරු අශෝක ද සිල්වා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ -
"මෙම අධිකරණය දැඩි අපක්ෂපාතී සහ සීමාවට ඉහළින් විය යුතුය. මාගේ සේවා කාලය තුළ 'ඕපාදුප' සහ 'දුරකතන' යුක්තිය සඳහා ඉඩක් නොමැති වනු ඇත. මම සෘජුව හෝ වක්‍රව

අධිකරණයේ කිසිදු සාමාජිකයකුට බලපෑමක් සිදු කිරීමට ඉඩ ලබා නොදෙන අතර, ඔවුන් දැඩි ලෙස දේශපාලන හෝ වෙනත් කිසිදු අතිසි බලපෑම් හෝ දිරිගැන්වීම් වලින් සුරක්ෂිත කරනු ඇත. මහජනතාවගේ ගෞරවය සහ විශ්වාසය ඇතිවන පරිදි, විනිශ්චයකරුවන් මහජනතාව ඉදිරියේ ‘මනා වර්තයකින්’ සිටිය යුතුය” යනුවෙනි. - (2009 ජූලි 19, සන්ඩේ ඔබ්සර්වර්)

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය අභියාචනා 2012 පෙබරවාරි 9 වන දින මාගේ අංක 534/2011 දරණ මූලික අයිතිවාසිකම් පෙත්සමෙන්, ඉහත “හදිසි පනත් කෙටුම්පතක්” සම්බන්ධව විශේෂ නීත්‍යව 2011 ඔක්තෝබර් 24 දින ලැබීමෙන්, මා විසින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට කරන ලද ඉහත සඳහන් ඵලදරවි කිරීම මා විසින් සිදු කරනු ලැබුයේ මහජන සුභසිද්ධිය සඳහා වූ නමුත්, නිගැස්සීමට හා ත්‍රාසයට පත්වූ Amicus Curiae (අධිකරණයට නීතිමය තත්වයක් හා කාරණා පිළිබඳව සහයක-අධිකරණ සහායක) වශයෙන් ගරු නීතිපති ජනාධිපති නීතිඥ මොහාන් පීරිස් වෙනුවෙන් පෙනී සිටි අතිරේක සොලිසිටර් ජනරාල්වරයා සහ වගඋත්තරකරු වෙනුවෙන් පෙනී සිටි ජනාධිපති නීතිඥ ඩී. එස්. විජේසිංහ, මහජන කැලඹිල්ලක් හා ආන්දෝලනයක් ඵමගින් හට ගැනීමේ බියක් පළ කරමින්, මාගේ ඵම වැඩිදුර ලිඛිත ඉදිරිපත් කිරීම් වලට තරයේම විරෝධතාවය දක්වා, ඵය යටපත් කිරීමට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් බැගෑපත්ව ඉල්ලා සිටියේය. ඵබැවින් මහජනතා අභියාචනා ඵම අගනිදායි කරුණු ඵලදරවි විම වසන් කරමින්, මා විසින් ඉදිරිපත් කළ ලිඛිත ඉදිරිපත් කිරීම් නඩු වාර්තාවෙන් ඉවත් කොට, මා හට ආපසු දෙන ලෙසට මූලසුභ ගත් ඵන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුතුමා විසින් උපදෙස් ලබා දීමට හේතු විය. - (Google Books - [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

ඵසේ නමුත් 2012 පෙබරවාරි 9 වන දින ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නීති කෘතීන් විස්තීරණ ලෙසින් වාර්තා කරමින්, මාගේ ඉහත සඳහන් ලිඛිත ඉදිරිපත් කිරීම් හා වැඩිදුර ලිඛිත ඉදිරිපත් කිරීම් අඩංගු කරමින්, ඉහත කී පරිදි මාගේ ඉල්ලීම ඉදිරියට ගෙන යාම සඳහා අවසරය මට අහිමි කරන ලද අතර, ඵය සමාලෝචනය කොට නැවත සලකා බලන ලෙසට ඇයදමින්, මම 2012 මැයි 8 වන දින ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට නවත් පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කළෙමි. ඵම පෙත්සම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු ඵන්. ජී. අමරතුංග විසින්ම ඔහුගේ නිල කුටියේදීම ප්‍රතික්ෂේප කළේ, මට සවන්දීමට අවස්ථාවක් නොදෙමින්ය. ඵනමුත් මාගේ පෙත්සමේ වාර්තා කොට තිබුණු 2012 පෙබරවාරි 9 දින මෙම නඩුව ඉදිරියට ගෙන යාම වැලැක්වූයේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු ඵන්. ජී. අමරතුංග විවෘත අධිකරණයේ ඉහත කී ලෙස දැනුම් දුන් පරිදි, ‘ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අගවිනිසුරුවරයා ශීරානි බණ්ඩාරනායක විසින් විධානය කර තිබුණේ, ඵම නොගිසි නිකුත් කර තිබූ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ ත්‍රි පුද්ගල විනිසුරු මඩුල්ලම මට සවන් දීමට පමණක් බවත්, නඩුව ඉදිරියට ගෙන යාමට අවසරය නොදෙන ලෙසයි’. ඉහත කී ප්‍රකාර මෙම කාරණය මා විසින් ලේඛණ ගතකර තිබියදී, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු ඵන්. ජී. අමරතුංග විසින් 2012 මැයි 8 වන දින මාගේ පෙත්සම ඇසීමට ඉඩ ලබා නොදුන් අතර, මා විසින් වාර්තාගත කරනු ලැබූ කරුණු ප්‍රතික්ෂේපද නොකළේය. (Amazon Books - [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

ඉන් අනතුරුව, පාර්ලිමේන්තුවේ සියළුම දේශපාලන පක්ෂවල නායකයන්ගේ ඵකගතාවය මත, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විශේෂ තීරණයන්ට අදාලව, 2012 ඔක්තෝබර් 9 වන දින ප්‍රකාශයට පත්කළ පාර්ලිමේන්තු රීති මගින්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අභිප්‍රාය පරිදි, පුරවැසියකු සතුව පවතින අයිතියක් බලාත්මක කිරීමට, වැරදි සහගත විශේෂ තීරණ නැවත සැලකිල්ලට යොමු කොට, සද්භාවයෙන් යුතුව වූන දෝෂ නිවැරදි කිරීමට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට උනන්දුවකින් යුතුව කටයුතු කළ හැකි බව, වෙනත් දේ අතර, ප්‍රකාශ කර සිටින ලදී. ගරු කථානායකවරයා විසින් ප්‍රකාශයට පමුණුවනු ලැබුණ ඵම රීතියෙහි සම්බන්ධතාවයෙහිලා 2012 පෙබරවාරි 9 වන දින ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ නීති කෘතීන්ද ඇතුළත් කොට, සියලුම ලේඛණ අමුණමින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 123 (3) ව්‍යවස්ථාව විධානාත්මක කර ඇති පරිදි 2011 ඔක්තෝබර් 24 දිනැති විශේෂ තීරණය, ඵම විශේෂ තීරණය දුන් විනිසුරු මඩුල්ල විසින් නැවත සැලකිල්ලට යොමු කොට සමාලෝචනය කර, ඵය නිවැරදි කරන ලෙසට ඇයදමින් මා විසින් ක්ෂණිකව අංක SC(SD) 2/2011 හි වැඩිදුර පෙත්සමක් 2012 ඔක්තෝබර් 18 දින ඉදිරිපත් කළෙමි. (Google Books - [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

HON. CHAMAL RAJAPAKSA
 Speaker, Parliament of Sri Lanka
 RULING GIVEN ON 9TH OCTOBER 2012

2012 ජනවාරි 18 දින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ වූ සමාලෝචනය සඳහා මෙම වතාවේදී මාගේ ඉල්ලීම ව්‍යවස්ථානුකූලව සෘජුවම ශිරානි බණ්ඩාරනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අඟවිනිසුරුවරයා වෙත යවා තිබුණේ වී නමුත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ **123 (3)** ව්‍යවස්ථාව සමග කියවෙන **132** ව්‍යවස්ථාවේ නියමයන් අනුව, මාගේ පෙත්සම ශිරානි බණ්ඩාරනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අඟවිනිසුරුවරයා වෙත සෘජුවම යොමු කිරීම නඩු ලැයිස්තුගත කිරීම භාරව සිටී කේ. ශ්‍රීපවන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයා විසින් කුතුහලය දනවන අයුරින් වළක්වන ලදී. (*Amazon Books – ‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’*)

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රකාර, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අර්ථකතනයක් කළ යුතු වන්නේ, එය වැදගත් කාරණයක් වන බැවින් පූර්වාදර්ශයක් වශයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරු මඩුල්ලක් විසින් වන නමුත්, මා හට සවන් දීමකින් තොරව සහ කථානායකතුමාගේ ඉහත කී ප්‍රකාශ කළ රීති නොතකමින්, තනිවම සිය නිල කුටියේදී මාගේ පරීක්ෂා කිරීමේ අයදුම් පෙත්සම මත විනිශ්චයක් කිරීම, කේ. ශ්‍රීපවන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයා විසින්ම ඔහු වෙතට පවරා ගනිමින්, “මෙම **80(3)** ව්‍යවස්ථාවේ අර්ථකතනය කළ යුත්තේ එහි යථාර්ථ අරමුණ සහ අභිලාශය අනුව” ය යනුවෙන් යයි, මාගෙන් තර්ක නොවීමසා, එකපාර්ශ්වික ලෙස තීරණය කර ලේඛණගත කරන ලදී !

“පාර්ශ්වයක් විසින් විනිසුරු මඩුල්ලේ සමාජිකයකුගේ අධිකරණමය පක්ෂපාතීත්වයක් හෝ නුසුදුසු කමක් සංජානනය කරන්නේ නම්, පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව විභාග කිරීමේ අවස්ථාවේදී විරෝධතා නගා සිටිය යුතුව තිබුණි” යනුවෙන් කේ. ශ්‍රීපවන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයා විසින් වැඩිදුරටත් ලේඛණගත කරන තිබුණි. **2011 ඔක්තෝබර් 24** දින විශේෂ තීරණය සිදු කිරීමේදී, අනාවරණය වූ රහසිගතභාවය හා කඩිමුඩිය කරන කොට ගෙන, ජනතාවට කිසිදු දැනුම් දීමක් නොකොට, එම “හදිසි පනත් කෙටුම්පත” බලපාන පාර්ශ්වයන්ටත් නොකිසි නිකුත් නොකරමින් තිබුණු අවස්ථාවක, කේ. ශ්‍රීපවන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයාගේ එවැනි ලේඛණගත කිරීම විශ්මයට තුඩු දෙන්නක් විය. මාගේ පෙත්සමෙහි ඉදිරිපත් කර තිබූ කරුණු මත, කේ. ශ්‍රීපවන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයා විසින් මාගේ පෙත්සම පිළිබඳ විනිශ්චයක් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මට විරුද්ධ වීමට අවශ්‍යතාවය තිබුණ නමුත්, එයට විරෝධතාවයක් ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාවක් මට නොලැබුණේ, කේ. ශ්‍රීපවන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයා විසින්ම, ඔහුගේ නිල කුටියේදීම මෙම ඉහත කී ලේඛණගත කිරීම සිදුකල නිසාවෙනි.

ඉහත කී ශිරානි ඛණ්ඩාරනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අගවිනිසුරුවරයාගේ අධිකරණාය පක්ෂපාතිත්වයක් හෝ නුසුදුසු කමක් සංජානනය කිරීම පිළිබඳව කෙලින්ම ඇය විසින්ම ඒ පිළිබඳව තීරණයක් ගත යුතුව තිබුණ අතර, එය කේ. ශ්‍රීපවන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයාට නිගමනය කරන්නට අයිතියක් තිබුණත්, ඒ අනුව සැකයක් මතු වූයේ ශිරානි ඛණ්ඩාරනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අගවිනිසුරුවරයා ඉහත කී ප්‍රකාර එන්. ජී. අමරතුංග ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයාට විධානයක් දුන් මාගේ SC(FR) 534/2011 පෙත්සම 2011 නොවැම්බර් 25 දින පිළිගනු ලැබ, වගඋත්තරකරුවන්ට නොතීසි නිකුත් කිරීමෙන් අනතුරුව, එන්. ජී. අමරතුංග ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයාට 'මට සවන් දෙනු විනා නඩුව ඉදිරියට ගෙන යාමට අවසරය නොදෙන ලෙසට' කලින් විධානය කර තිබුණාසේම, කේ. ශ්‍රීපවන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයාටද එලෙසින්ම විධානය කර තිබුණේද යන සැඟවුණු ප්‍රශ්නය මතු කරමිනි. කෙසේ වෙතත් ඉහත සඳහන් පරිදි ඇයගේ ස්වාමිපුරුෂයාට ඉහළ පෙලේ දේශපාලන රාජ්‍ය කාර්යාල පැවැත්වීම සෘජුවම හෝ අනියම් ලෙසින් අදාළ වූ මෙම කාරණය කිසිවක විසින් පෙන්වා දිය යුතුව තිබුණේ නැත. ඒ ගැන ඇය විසින්ම වටහා ගෙන ශිරානි ඛණ්ඩාරනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අගවිනිසුරුවරයා විසින් මේ නඩු පිළිබඳව ක්‍රියා කිරීමෙන් වැලකී සිටිය යුතුව තිබුණි. (GoogleBooks - 'IMF, World Bank & ADB Agenda on Privatisation - Vol. 3: Colombo Port Bunkering Privatisation - Annulled as Illegal & Fraudulent by Supreme Court' / 'Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law' / 'Politics, Justice & the 'Rule of Law')

එකකුදු වුවද, ඊට පසු දිනම, එනම් 2012 ඔක්තෝබර් 23 දින, කේ. ශ්‍රීපවන් විනිසුරුවරයාගේ විපරිතකාරී මතයට එකඟතාවය දක්වමින් ශිරානි ඛණ්ඩාරනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අගවිනිසුරුවරයා විසින් සටහනක් කරනු ලැබ ඇත. ඉන්පසුව එන්. ජී. අමරතුංග ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයා, P.A. රත්නායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයා හා C. ඒකනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයා යන නිදෙනා එම සටහනට එකඟතාවය පළකර තිබුණි. ඒ අනුව ශිරානි ඛණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාගේ සංජානනය වූ අධිකරණය පක්ෂපාතිත්වය හා නුසුදුසුතාවය පිළිබඳව, 2012 පෙබරවාරි 9 දින මුල් අවස්ථාවේදීම, මා ඒකාන්ත ලෙස කළ ප්‍රකාශය ඉතා වෙසෙයිනිම ඛණ්ඩනය කිරීමකින් හා ආරාධුලකින් තොරව පැවතීමෙන්, ශිරානි ඛණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා විසින් ඒ පිළිබඳව පුදුමාකාර ලෙස නිහඬව සිටි අතර, එය ප්‍රතික්ෂේප කර නොමැත.

ශිරානි ඛණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාගේ හා ඉහත සඳහන් අනිකුත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරයන්ගේ ක්‍රියාවර්ෂාව හා පරිපාටිය 2012 ඔක්තෝබර් 9 දින ගරු කථානායකතුමා, පාර්ලිමේන්තුවේ සියලුම දේශපාලන පක්ෂවල නායකයන්ගේ එකඟතාවයෙන් යුතුව, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විශේෂ තීරණයන්ට අදාළව 2012 ඔක්තෝබර් 9 වන දින ප්‍රකාශයට පත් කළ රිනි මගින්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අභිප්‍රාය පරිදි, පුරවැසියකු සතුව පවතින අයිතියක් බලාත්මක කිරීමට වැරදි සහගත විශේෂ තීරණ නැවත සැලකිල්ලට යොමු කොට, සද්භාවයෙන් යුතුව සිදු වූන දෝෂ නිවැරදි කිරීමට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට බලවත් උනන්දුවකින් යුතුව කළ හැකි බවට වූ නියමයට කිසිම නැකීමකින් තොරව හා “හදිසි පනත් කෙටුම්පත” සැහැල්ලු ලෙස අපහාසයට ලක් කිරීමට තුඩු දුන් ක්‍රියාවක් විය. (Amazon Books - 'Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law' / 'Politics, Justice & the 'Rule of Law')

මාගේ අයිතීන් මත, නිතසානුකූලව කරන්නට අයිතියක් තිබූ පරිදි, කොළඹ හිල්ටන් හෝටලය අයිති හොටෙල් ඩිවෝලපර්ස් (ලංකා) PLC සමාගම ප්‍රතිව්‍යුහගත කරනු පිණිස HC (සිවිල්) WP නඩු අංක. 52/2011/CO නඩුවෙහිදී, 2007 අංක 7 දරණ සමාගම් පනත යටතේ හා එහි නියමයන් ප්‍රකාර, බස්නාහිර පළාත්බද සිවිල් මහාධිකරණයේ නඩුවක් ගොනුකර තිබුණි. එසේ තිබියදී “හදිසි පනත් කෙටුම්පතක්” මුවාවෙන් එම සමාගම රජයට පැවරීමට යම් උනන්දුවක් දක්වන පාර්ශවයන් විසින්, රහසිගතව ඇතුළත් කිරීමෙන්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉක්මවා ගිය සහ ස්වභාවික යුක්ති ධර්මය අහිමිකළ සහ එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් පිළිබද විශ්ව සම්මත ප්‍රකාශයේ 17 ව්‍යවස්ථාව නින්දිත ලෙස උල්ලංඝනය කිරීමක් සිදු වූන 2011 ඔක්තෝබර් 24 දිනැති ශිරානි ඛණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාගේ විශේෂ තීරණය මගින්, හොටෙල් ඩිවෝලපර්ස් (ලංකා) PLC සමාගමෙහි ප්‍රධානතම ප්‍රවර්ධකයන්ගෙන් සහ පරදු භාරකරුවන්ගෙන් කෙනෙකු වශයෙන්, මම එම විශේෂ තීරණය මගින් ඉතාමත් බරපතල ලෙස හානියකට පත් වූ පාර්ශවයක් විය. 7 පුද්ගල විනිසුරු මඩුල්ලක් විසින් 2002 ඔක්තෝබර් මසදී

තීරණය කර තිබූ පරිදි, ව්‍යවස්ථානුකූලව බැහැර කළ නොහැකි වූ පරමාධිපත්‍යයේ ගැබ්වූන කොටසක් වශයෙන් වූන අධිකරණමය බලයේ පිළිසරණ පතා සිටින අතර තුරදී, එම බලය පාර්ලිමේන්තුවට පවරා ගත නොහැකි ය. මේ යථාර්ථ කරුණු මාගේ පෙත්සම් මගින් දක්වා ඇත. (Google Books – [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

කොළඹ හිල්ටන් හෝටලය ඉදිකිරීමට අනෙකුත් වංචා සිදුකිරීමේ හේතු සාධක මත, ජපාන සංඛ්‍යාතයකට එරෙහිව කොළඹ දිසා අධිකරණයෙහි අංක 3155/විශේෂ දරණ නඩුව මම කලින් පවරනු ලැබ, එම වංචාව සාර්ථක ලෙසින් ඔප්පු කිරීමේ නියත හැකියාවක් මට ඇති බවට අංක 33 සහ 34/1992 දරණ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අභියාචනයන්හි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින්, වෙනත් දේ අතර, ප්‍රකාශ කරවා ගැනීමට මම සමත්වීමි. ඒ අනුව හොටෙල් ඩිවෝලපර්ස් (ලංකා) PLC සමාගම වෙතින් හෝ රජය විසින් ප්‍රදානය කළ රාජ්‍ය ඇපකරයන් යටතේ ගෙවීම් සඳහා හිමිකම් පා සිටීමෙන් හෝ මුදල් ලබා ගැනීමෙන් ජපාන සංඛ්‍යාතය වලක්වාලන ලදී. ඉන් අනතුරුව, එකී වංචාව පිළිබඳව විමර්ශනය කළ විශේෂ ජනාධිපති කොමිසම ඉදිරියේ සාපරාධිකරණය පිළිබඳ බිඳ හෙළිය නොහැකි සාක්ෂි මා විසින් ඔප්පු කරන ලද අතර, ජපන් ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පීන් එය ප්‍රතික්ෂේප නොකරන ලද අතර, නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් එම වංචනිකත්වය පිළිගන්නා ලදී. (අමරසේකර-එදිරිව-මිටියයි ඇන්ඩ් කො ලිමිටඩ් සහ නවත් අය (1992) එල්ආර්සී (කොමිෂන්). (Amazon Books – [‘Colombo Hilton Hotel Construction - Fraud on Sri Lanka Government – Vol. 1 – Sri Lanka’s First Derivative Action in Law’](#) / [‘Colombo Hilton Hotel Construction - Fraud on Sri Lanka Government – Vol. 2 - Criminality Exposed, but Perversely Covered-up’](#))

මාගේ එම නඩු ඉදිරියට ගෙන ගියෙහි නම්, නියත ලෙසින්ම ජය ලබා ගෙන හොටෙල් ඩිවෝලපර්ස් සමාගම, අද දින ශ්‍රී ලංකා රජයේ අයිතියට පත් නොවී, මට එහි ප්‍රධාන කොටස්කරුවෙක් ලෙස භුක්ති විඳීමට තිබුණි. එසේ වුවත්, ජපන් රජයේ බලපෑම් හේතු කොට ගෙන, මා හා ශ්‍රී ලංකා රජය සමග එළඹුන කොන්ත්‍රාත්තු ගත ගිවිසුම්වල පදනම මත, මාගේ නඩු සමටයකට පත් කොට ඉල්ලා අස්කර ගන්නා ලෙස ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් මාගෙන් ආයාචනාත්මකව ඉල්ලා සිටින ලද අතර, එම ගිවිසුම් වලට එකඟවීමට මාගේ ප්‍රධාන සෘජු කොන්දේසියන් වශයෙන්, එම වංචාව නිසා, රාජ්‍ය ඇපකර යටතේ තිබුණු එම ජපාන ණය වංචනික හිමිකම් පෑම් වලින් එවකට ශ්‍රී ලංකා මුදලින් රු. මිලියන 10,200 ක් වූන ජපන් යෙන් මිලියන 17,586ක් 1995 ජුනි මසදී කපා හැර ගැනීමට මම සමත් වූයෙමි. ඒ විදේශ ණය කපා හැරීම 2016 ජුනි මස වන විට ශ්‍රී ලංකා මුදලින් වටිනාකම රු. බිලියන 89 ක් වූ අතර (2021.6.30 දිනට වටිනාකම ශ්‍රී ලංකා මුදලින් රු. බිලියන 140.9 කි), නවද කපා නොහැර ඉතිරි විදේශ ණය මුදල 2016 ජුනි මස වන විට රු. බිලියන 51.3 (2021.6.30 වන විට ශ්‍රී ලංකා මුදලින් රු. බිලියන 81.3 කි), අඩු පොලී අනුපාතයකින් වසර 16 තුල, කොටස් වශයෙන් ගෙවීමට මා විසින් දීර්ඝ කර ගන්නා ලදී. (Google Books - [‘Colombo Hilton Hotel Construction - Fraud on Sri Lanka Government Vol. 3 - Settlement of a Fraud’](#) / [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

2014 සැප්තැම්බර් මස ජපන් අගමැති ශින්සෝ අබේ (Shinzo Abe) ලංකාවට පැමිණුනේ “ජපන් බිලියන 13 ක් (“ABE ARRIVES WITH YEN 13B LOAN”), (එනම් 2016 ජුනි මස වටිනාකමට ශ්‍රී ලංකා රු. බිලියන 15.5 ක) ණය මුදලක් සමග අබේ පැමිණේ” යන මහා උපාරු ලෙස දැක්වූන මාධ්‍ය ශීර්ෂ පාඨයන් සහිතව රැවි පිලිරැවි දීමත් සහිතවය. 2016 ජුනි මස අගයන් සංසන්දනාත්මකව ගණන් බැලූ කල්හි මා විසින් ලබාගත් ඉහත කී ණය කපා හැරීම ජපන් අගමැති ශින්සෝ අබේ දෙන ලද ණය මුදලට වඩා පහමාර (5½) ක ගුණයකින් වැඩිය. නවද මම ලබා ගත්තේ සම්පූර්ණ කපා හැරීමක් මිස, ආපසු ගෙවිය යුතු ණය මුදලක් නොවේ.

නවද 2016 මැයි මස ජපනයේ සංචාර කළ ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන පී7 (G7) සමුළුව සඳහා අරාධින අමුත්තෙකු වශයෙන් සහභාගි වීමේදී, ජපන් අගමැති ශින්සෝ අබේ (Shinzo Abe) විසින් ශ්‍රී ලංකා රජයට රු. බිලියන 50 ක් ආපසු ගෙවීමේ ණය මුදලක් ලබාදීම, ඉහත කී මා විසින් ලබාගත් ණය කපා හැරීම සමග සංසන්දනය කළ යුතුය.

සැකයට නඩු දුන්, බේරුම්කරණ ගිවිසුම් වල සෙසු සියලු කොන්දේසි මත, ජපාන මූල්‍යයතන වෙත ඉදිරිපත් කළ ගෙවීම් කිරීමට අවසර දුන් 1999 මාර්තු මස කිසිදු අධිකරණ බලයක් නොමැතිව වාණිජ මහාධිකරණය විසින් නියෝග කර සම්මත කරන ලද කැමැත්ත අනුව තිහිදු ප්‍රකාශ වලට මැදිහත් වී බාධා කිරීම සහ ඒවාට අපහාස කිරීම සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කල අභියාචනාධිකරනයේ විනිසුරු C.V. විග්නේශ්වරන්ගේ බෙහෙවින්ම සැක සහිත වැරදි සහගත තහනම් නියෝගයක් නිසා, හොටෙල් ඩිවලෝප්මේන්ට් (ලංකා) PLC සමාගම තවදුරටත් ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම ඇතුලුව, පසුව එම නඩුව මැයි 2014 කොළඹ දිසා අධිකරණය විසින් අවසානයේ නිශ්ප්‍රභා කරන ලදී. - <https://consultants21.com/blog/nihal-sri-ameresekere-hilton-hotel-case/>

ඉහත සඳහන් කල දෙයෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස හොටෙල් ඩිවලෝප්මේන්ට් (ලංකා) PLC සමාගම අවදානම් මූල්‍ය තත්වයකට ඇද වැටී සිටියදී, රජය විසින් රජයේ ඇපකර මත රු. මිලියන 3,949 ක් හෝටෙල් ඩිවලෝප්මේන්ට් (ලංකා) PLC සමාගමට අත්තිකාරම් වශයෙන් ගෙවන ලදුව, එ සඳහා පොලිය ලෙස රජය රු. මිලියන 8,149 ක් අය කළ අතර, එය මත 2011 මැයි මස වන විට හෝටෙල් ඩිවලෝප්මේන්ට් (ලංකා) PLC සමාගම රු. මිලියන 12,098 ක් රජයට ණය වී තිබුණි. 2011 නොවැම්බර් මසදී හදිසි පනත් කෙටුම්පත මගින් හෝටෙල් ඩිවලෝප්මේන්ට් (ලංකා) PLC සමාගම ආණ්ඩුවට පවරා ගැනීම සිදුවිය. (Amazon Books - [‘Colombo Hilton Hotel Construction - Fraud on Sri Lanka Government - Vol. 1 - Sri Lanka’s First Derivative Action in Law’](#) / [‘Colombo Hilton Hotel Construction - Fraud on Sri Lanka Government - Vol. 2 - Criminality Exposed, but Perversely Covered-up’](#))

වාණිජ මහාධිකරණය විසින් නියෝග කර ඇතුළත් කරන ලද කැමැත්ත අනුව තිහිදු ප්‍රකාශ නොසලකා හරිමින් සහ එවාට මැදිහත් වීමෙන්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මට සවන්දීමකින් තොරව, එමගින් රජය මගින් අයුතු ප්‍රතිලාභ හා වත්පොහොසත්කමක් උපයා ගැනීම සහිතව, මානට පිරිමැසිය නොහැකි අනදරයක් හා අප්‍රතිකාර පාඩු සහ අලාභ සිදුකර ඇති බැවින්, මට රජය විසින් වන්දි ගෙවීම යුක්ති සහගත තත්වයක් උද්ගත වුවේය. ඒ මන්ද යත්, රජයට අවශ්‍ය වූ පරිද්දෙන් සමටය සිදු කරන ලද්දේ වාණිජ මහාධිකරණය විසින් නියෝග කර ඇතුළත් කරන ලද කැමැත්ත අනුව තිහිදු ප්‍රකාශ යටතේය.

මෙය මගේ පෞද්ගලික කටයුත්තක් වූ අතර, ඒවැනි බේරුම්කරණය රජය සමග ගිවිසුම්ගත ගිවිසුම් යටතේ සිදු වූ අතර, ඒයද කැමැත්ත අනුව තිහිදු ප්‍රකාශවල විශේෂයෙන් සටහන් කර ඇති පරිදි රජයේ මැදිහත්වීම මත ඇතිකර ගත් බේරුම්කරණ ගිවිසුම් ප්‍රකාරව වාණිජ මහාධිකරණය විසින් නියෝග කර අත්සන් කරන ලද කැමැත්ත අනුව තිහිදු ප්‍රකාශ රජයේ ඉල්ලීම මත සිදු කරන ලදී.

මෙය මාගේ උත්සාහයන් සහ මට ගාස්තු දැරීමට සිදුවෙමින්, රජයට හා මහජනයාට අති මහත් එල ප්‍රයෝජනය ගෙන දුන්නාවූ, මහජන අයිතීන් වෙනුවෙන් පමණුවනු ලැබූ නඩු මෙන්, මහජන අයිතීන් වෙනුවෙන් වූ නඩුවක් නොව, මාගෙන්, සමාගමේ සහ එහි කොටස් හිමියන්ගෙන් අයිතීන් වෙනුවෙන් වූනු පුද්ගලික නඩු පැවරීමකි (Amazon Books - [‘Colombo Hilton Hotel Construction - Fraud on Sri Lanka Government Vol. 3 - Settlement of a Fraud’](#) / [‘Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law’](#))

2012 අගෝස්තු හා ඔක්තෝබර් මාසයන්හි කර ඇති ශිරානි බණ්ඩාරනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ අගවිනිසුරුවරයාගේ මෙම විශේෂ තීරණයන් දෙකෙහි, විශේෂයෙන්ම පලාත් සභාවට අනෙකුත්ව ඉඩම් විෂය පිළිබඳව අර්ථකථනය, ඇය 2011 ඔක්තෝබර් 24 දින කර ඇති ඉහත කී විශේෂ තීරණයේ අර්ථකථනයට මුලමතින්ම හා භාත්පසින්ම ප්‍රතිවිරෝධී වේ. එම

විශේෂ තීරණය දැන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ එක් ත්‍රිපුද්ගල විනිසුරු මඩුල්ලක් වූ ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා හා 2011 ඔක්තෝබර් 24 විශේෂ තීරණය සමාලෝචනය කිරීම වැලැක්වූ එන්. ජී. අමරතුංග විනිසුරුවරයා සහ කේ. ශ්‍රීපවන් විනිසුරුවරයාගෙන් සමන්විත විය. ඉහතකී විශේෂ තීරණ හාත්පසින්ම වෙනස්වීම ප්‍රශ්නයකි ?

මීට අමතරව, ඉහතකී කරුණු කාරණා හේතු මත, මෙම සිද්ධි හටගැනීමේ අනුපිළිවෙල අනුව, ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුවේ ආන්දෝලනයට ලක්වූ කොටස් ගනුදෙනුවක් අඩංගු කිරීමේ අභිමුඛයෙහි, ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාගේ ස්වාමි පුරුෂයාට මහජන උද්ඝෝෂණ දැඩිවූ නිසා, එම බැංකුවේ සභාපති තනතුරෙන් 2012 මැයි මසදී ඉල්ලා අස්වීමට අනිවාර්යයෙන්ම සිදුවූනාට පසුව, වෙනත් පනත් කෙටුම්පතක් පිළිබඳව ඇය විසින්ම මූලසුභ හෙබවූ ත්‍රිපුද්ගල විනිසුරු මඩුල්ලක් විසින් 2012 අගෝස්තු හා ඔක්තෝබර් මාසයන්හි ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා විසින් කරන ලද්දා වූ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි අර්ථකථනයන්ට ආනුශංගිකව, 2012 දී ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා දෝෂානියෝගයකට ලක් කිරීමේ තැනට සහයෝගය දක්වනු පිණිස යුක්ති සහගතවූ හේතු සාධක හරියාකාරව හා සත්‍යය ලෙසින්ම ස්ථාපිතවී ඇත.

2012 නොවැම්බර් 6 දින පාර්ලිමේන්තුවේ මුළු සාමාජික සංඛ්‍යාව වූ 225 දෙනාගෙන් සාමාජිකයින් 117 දෙනකු අත්සන් කළ ශිරානි බණ්ඩාරනායක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අගවිනිසුරුවරයාට එරෙහිව නොයෙකුත් චෝදනා අඩංගු යෝජනාවක් පාර්ලිමේන්තුවේ න්‍යාය පත්‍රයේ තබන ලදී. ඒ පිළිබඳව විමර්ශනය කොට වාර්තා කිරීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විධානයන් අනුව, 2012 නොවැම්බර් 13 දින ගරු කථානායකතුමා විසින් තේරීම් කමිටුවක් පත් කරන ලදුව, ඇය චෝදනා 3 කට වැරදිකාරිය කරමින්, එම වාර්තාව 2012 දෙසැම්බර් 8 දින පාර්ලිමේන්තුවේ සභාගත කරන ලදී. (Google Books – ‘Politics, Justice & the ‘Rule of Law’)

එවකට ජනධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා විසින් ජනධිපති ලේකම් ලලිත් විරතුංග මහතා හරහා අගවිනිසුරු ශිරානි බණ්ඩාරනායක මහත්මියට එරෙහි දෝෂානියෝගය සම්බන්ධයෙන් මාගේ වෘත්තීය සේවාවන් ලබා ගන්නා ලදී. උත්ප්‍රාසාත්මකව නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ එම ලිපියේ සඳහන් කර ඇති විෂය කරුණ ද ගැටළුවට තුඩු දී තිබීම 2012 ඔක්තෝබර් මාසයේදී ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ ගරු කථානායක වමල් රාජපක්ෂ මහතා විසින් නිකුත් කරන ලද තීන්දුවේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස වෙනත් කරුණු අතර ‘ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අදහස් කර ඇති පරිදි පුරවැසියෙකුට පැවර ඇති අයිතියක් පුළුල් ලෙස ඵලදායී කරම සඳහා විශේෂ තීරණයක් නැවත සලකා බැලීම සඳහා අවංකව සලකා බැලිය යුතු බවත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කරන ලද අවංක වරදක් නිවැරදි කිරීම ද අවශ්‍ය බවත් ප්‍රකාශ කළේය’.

වෙනත් දේ අතර, ඉහතකී කරුණු කාරණා ගෙන හැර දක්වමින් ගරු කථානායකතුමා වෙත මම 2012 දෙසැම්බර් 5 දින දිවුරුම් ප්‍රකාශයක් ඉදිරිපත් කළ අතර, 2012 ඔක්තෝබර් 9 දින පාර්ලිමේන්තුවට ප්‍රකාශයට පත්කළ විධානය ඉටු නොකිරීම පෙන්වා දෙමින්, ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාට එරෙහිව දෝෂානියෝග ක්‍රියා පිළිවෙත හා සම්බන්ධව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ගොනු කරනු ලබන පෙත්සම් ඇසීමෙන්, ප්‍රසිද්ධියේ ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාට පක්ෂපාති වී ක්‍රියා කාරි වූ ඉහතකී විනිසුරුවරුන් නුසුදුසු තත්වයකට පත් වී නොසිටින්නේදැයි යන ප්‍රශ්නය මතු කරමින් ඊට අනුගාමික 2013 ජනවාරි 5 දිනැතිව ලිපියක් යැවීම්. පාර්ලිමේන්තුවේ ගරු කථානායකතුමා වෙත මා විසින් 2012 දෙසැම්බර් 5 දිනැති ඉදිරිපත් කරන ලද දිවුරුම් ප්‍රකාශයෙන් පහත සඳහන් ‘උපුටා ගැනීම්’ උපුටා දක්වා ඇත:

“I place before Your Honour the following facts in the context of the Parliamentary Select Committee having been appointed in terms of Standing Orders of Parliament under Article 107(3) of the Constitution, to investigate into a Resolution for the removal of Hon. (Dr) (Mrs.) Upatissa Atapattu Bandaranayake Wasala Mudiyanse Ralahamilage Shirani Anshumala Bandaranayake, entertained on 1st November 2012 by Your Honour, as per Article 107(2) of the Constitution, and placed on the Order Paper of Parliament on 6th November 2012.

The facts contained herein are also tendered to Your Honour in the context of the Application I made on 18th October 2012 to the Supreme Court in SC (SD) No. 2/2011 of which Your Honour was given notice in terms of the Constitution”

“18.10.2012 - I *pointed out* that the previous Minute made on my Application on 17th December 2011 that I could have appeared on 24th October 2011 was an ***impossibility***, and that the Supreme Court had *precedence* to *review* and *rectifying* its own decisions, and that in the instance of another Special Determination, ***that Your Honour with the concurrence of all party leaders in Parliament had ruled on 9th October 2011, that a bona-fide error in making a Special Determination could and should be rectified.***

I expressly pointed out that in making the impugned Special Determination of 24th October 2011, that the following Supreme Court Bench

Chief Justice Shirani A. Bandaranayake
Justice P.A. Rathnayake and
Justice Chandra Ekanayake

had acted, *without jurisdiction* in contravention of the *entrenched* deeming provision in Article 123(3) of the Constitution; *and that this was a matter of paramount national and public importance* - viz:

“123.(3) In the case of a Bill endorsed as provided in Article 122, if the Supreme Court entertains a doubt whether the Bill or any provision thereof is inconsistent with the Constitution, it shall be deemed to have been determined that the Bill or such provision of the Bill is inconsistent with the Constitution, and the Supreme Court shall comply with the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article.”

I asserted that at the *hearing* into the constitutionality of an Urgent Bill, the citizens of the country have no opportunity, whatsoever, of being heard before the Supreme Court. Hence it is due to such very reason that Article 123(3) of the Constitution has an *inbuilt estoppel* on the Supreme Court’s *jurisdiction* to determine, as consistent with the Constitution, an Urgent Bill, on the constitutionality of which, the *Supreme Court entertains any doubts*, whatsoever, *in which event, upon the very entertainment of a doubt, ipso facto the Urgent Bill is constitutionally deemed to have been determined to be inconsistent with the Constitution.*

I also *adduced* extensively updated additional facts to establish that there existed the premise of ‘*perceived judicial bias and disqualification*’ on the part, mainly of Chief Justice Shirani A. Bandaranayake, and also on the part of Justices P.A. Rathnayake and Chandra Ekanayake.

A copy of my said Application of 18th October 2012 having been forwarded to Your Honour, attention of Your Honour is very respectfully drawn to the averments contained therein on ‘*perceived judicial bias and disqualification*’ on the part of Chief Justice Shirani A. Bandaranayake .

19.10.2012 - My said Application under Article 132 of the Constitution to Chief Justice Shirani A. Bandaranayake had been forwarded by the Deputy Registrar of the Supreme Court to the Listing Judge, Justice K. Sripavan instead of having been forwarded to Chief Justice Shirani A. Bandaranayake.

22.10.2012 - Listing Judge, Justice K. Sripavan, without forwarding the same for the *sole* and *exclusive* consideration by Chief Justice Shirani A. Bandaranayake in terms of Article 132 of the Constitution, in *contravention* thereof had made his own observation *estopping* my such Application, and gone to the extent of *ridiculing* as ‘***frivolous***’, my factual averments on ‘*perceived judicial bias and disqualification*’.

In addition, Listing Judge K. Sripavan had *minuted* – ‘**frivolous** objection taken **after a long period of time without a firm foundation**’, whereas as aforesaid, I had adduced good, sufficient and valid grounds of ‘*perceived judicial bias and disqualification*’ in supporting my Fundamental Rights Application No. 534/2011 on 9th February 2012 as set out in annex marked “X”

Furthermore, the Listing Judge sitting in Chambers had gone on to interpret Article 80(3) of the Constitution, which I am advised, can be done only in Open Court, after hearing the parties showing interest in the matter, in this instance myself, and the Hon. Attorney General, who had been noticed in terms of the Constitution.

At the same time, Listing Judge K. Sripavan had chosen to ‘*turn a blind eye*’ to the *core issue* of my Application of the *contravention* of the *mandatorily deeming provision* of Article 123(3) of the Constitution, which governs Urgent Bills. *This alone warranted the interpretation of Article 80(3) of the Constitution, which is a matter of far more graver importance, than the Applications presently before the Supreme Court referred to hereinafter.*

23.10.2012 - Thereafter Chief Justice Shirani A. Bandaranayake had *minuted* that she agreed with the observations of Justice K. Sripavan, ‘*thereby acting as a Judge in her own cause*’, *vis-à-vis*, the ‘*perceived judicial bias and disqualification*’, on her part, as ‘**frivolous**’, and had forwarded the same for the observations of Justices N.G. Amaratunga, P.A. Rathnayake and Chandra Ekanayake.

24.10.2012 - Justice N.G. Amaratunga had agreed with the above observation of Chief Justice Shirani A. Bandaranayake and Listing Judge Justice K. Sripavan, stating there was no legal basis to entertain my said Application on 18th October 2012.

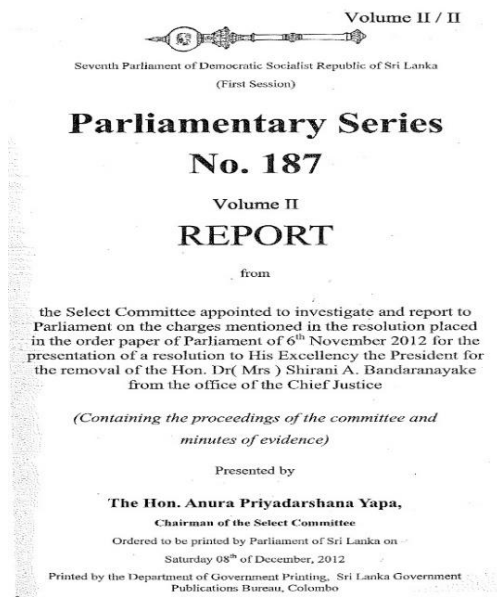
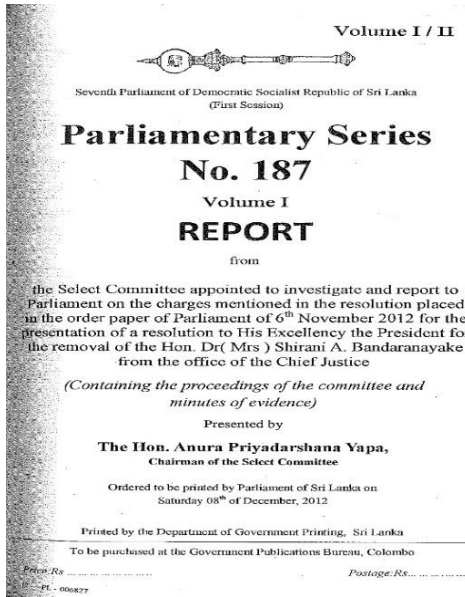
The foregoing renders, as a *fiction* and *nullity*, the direction made on 9th February 2012 by Justice N.G. Amaratunga, that an Application for a *review* and *re-examination* should be considered by the same Bench, which had made the initial Special Determination.

25.10.2012 - Justice P.A. Rathnayake had also agreed with the foregoing observations of Chief Justice Shirani A. Bandaranayake, Justice N.G. Amaratunga and K. Sripavan, thereby also ‘*acting as a Judge in his own cause*’, *vis-à-vis*, the ‘*perceived judicial bias and disqualification*’, on his part averred in my Petition.

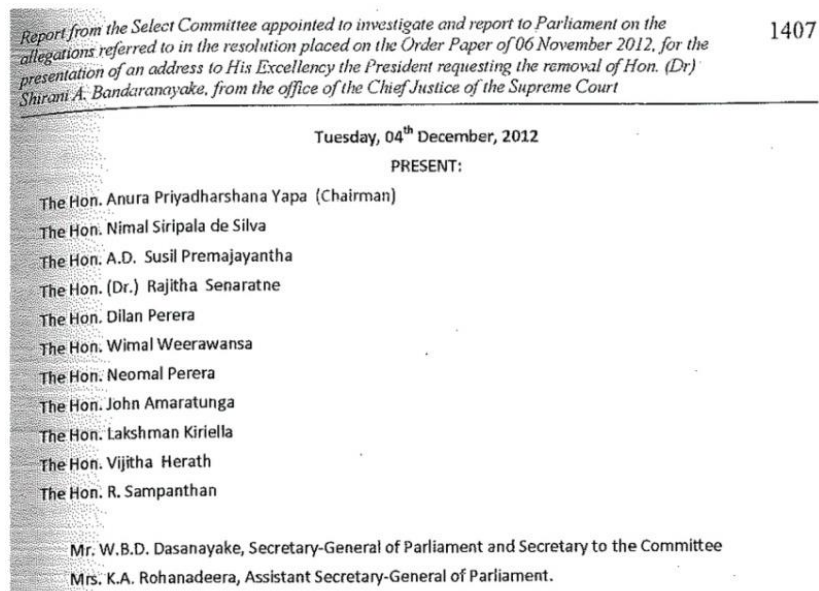
07.11.2012 - Justice Chandra Ekanayake too had agreed with the foregoing observations of Chief Justice Shirani A. Bandaranayake and Justices N.G. Amaratunga, P.A. Rathnayake and K. Sripavan, thereby also ‘*acting as a Judge in her own cause*’, *vis-à-vis*, the ‘*perceived judicial bias and disqualification*’, on her part averred in my Petition.”

“The Parliamentary Select Committee Report of December 8, 2012 *had recorded* that my aforesaid Application dated October 18, 2012 in SC (SD) No. 2/2011 and Minutes made therein *had been called for* by the Parliamentary Select Committee on December 4, 2012 *vide* Volume II on page 1407 of the said Report, and two days thereafter Chief Justice, Shirani Bandaranayake and her Lawyers on December 6, 2012 had *withdrawn* from the proceedings before the Parliamentary Select Committee *vide* Volume II on page 1477 of the said Report.” (*Amazon Books* – ‘[Socio-Political Realities - Hilton Hotel Fiasco & Ad hominem Legislation - Expropriation Law](#)’ / ‘[Politics, Justice & the ‘Rule of Law](#)’)

පාර්ලිමේන්තු තේරුම් කාරක සභා වාර්තාවල පහත පිටු 1407 සහ 1477 එනම් වාර්තාවේ I වෙළුම සහ II වෙළුමේ හි මුල් පිටු පහතින් පරලෝකනය කර ඇත:

2012 දෙසැම්බර් 4 දිනැති පාර්ලිමේන්තු තේරුම් කාරක සභා සටහනේ II වෙළුමේ හි 1407 පිටුව:

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා : ගරු සභාපතිතුමනි, ඔබතුමා සඳහන් කළ ඒ documents කැඳවූ බව සටහන් වන්නට ඕනෑ. ඒ කැඳවීම කරන්නට අපි එකඟ වුණා කියන කාරණය සඳහන් වන්නන් ඕනෑ. ඒ වාගේම තවත් මොනවා හෝ ලේඛනයක් කැඳවීමට තීරණය වූ නම් ඒ පිළිබඳවත්-

සභාපතිතුමා : ඒ පිළිබඳවත් මම සඳහන් කළා. ඒ වාගේම අපට ඉදිරියේදී මොනවා හෝ කැඳවීමට අවශ්‍ය නම්, මම ඒ පිළිබඳව කමිටුවට දන්වලා කැඳවීමට පියවර ගන්නවා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා: අපි එහෙම ඉල්ලමු.

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා: ගරු සභාපතිතුමනි, 2012 ඔක්තෝබර් මස 18 වැනි දා නිහාල් ශ්‍රී අමරසේකර මැතිතුමා විසින් සුප්‍රීම් උසාවියේ නඩු අංක 02/2011 යටතේ පවරනු නඩුවේ පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම ඉතාම වැදගත් වෙනවා, මේ කාරණයේදී.

සභාපතිතුමා: යළිත් කියන්න.

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා: SC(SD)02/2011, නිහාල් ශ්‍රී අමරසේකර මැතිතුමා විසින් 2012 ඔක්තෝබර් 18 වැනි දා පවරන ලද නඩුව.

සභාපතිතුමා: ඒකක් ගෙන්වන්නම්. අනික් මැති ඇමතිතුමන්ලාට තව මොකුත් ගෙන්වා ගන්න තීරණය වාද?

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා: ගරු සභාපතිතුමනි, minutes ඇතුළුව ඒ මුළු නඩු වාර්තාවේ කොපි එකක්.

සභාපතිතුමා: දැන් මට තව අවශ්‍ය දේවල් කියන්න. අපට මෙන්ම මේ විස්තර දැන් හම්බ වෙලා තීරණය වා. Letters from NDB, Answers to question No. 1 and No. 3 of our letter, that is with regard to the accounts and two letters from the JSC-

ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මහතා: ගරු සභාපතිතුමනි, අප දැන් අර documents ඉල්ලනවා කියලා ප්‍රකාශ කළා නේ. ඔබතුමා ඇහුවා නම් හොඳයි ඒවා සම්බන්ධයෙන් දැන් අපේ කමිටුවේ සියලු දෙනාම එකඟ කියලා.

සභාපතිතුමා: ඔව්. එකඟයි. කිසි ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

ENGLISH TRANSLATION

Hon. Dilan Perera - It should be noted that the documents mentioned by you, Hon. Chairman, were called. It should also be mentioned that we agreed to make that call. And if there is anything else to call a document about that.

Chairman - I also mentioned about that. Also, if we want to call anything in the future, I will inform the Committee and take steps to call

Hon. Wimal Weerawansa - We ask that

Hon. Dilan Perera - Hon. Chairman, it is very important to obtain a copy of the Case filed by Mr. Nihal Sri Amarasekara in the Supreme Court on October 18, 2012 under Case No. 02/2011.

Chairman - Say it again

Hon. Dilan Perera - SC(SD) 02/2011 Case filed by Mr. Nihal Sri Amarasekara on 18th October 2012

Chairman - I will bring it too. Is there anything else for the other MPs and ministers to bring?

Hon. Dilan Perera - Mr. Chairman, a copy of the entire Case Report, including the Minutes.

Hon. Dilan Perera - Hon. Chairman, we have stated that we are now requesting those documents. It would be good if you asked if everyone on our Committee now agrees on them.

Chairman - Yes, agreed, there is no problem.

2012 දෙසැම්බර් 6 දිනැති පාර්ලිමේන්තු තේරුම් කාරක සභා සටහනේ වෙළුමේ II හි 1477 තීරුව:

Report from the Select Committee appointed to investigate and report to Parliament on the allegations referred to in the resolution placed on the Order Paper of 06 November 2012, for the presentation of an address to His Excellency the President requesting the removal of Hon. (Dr) Shirani A. Bandaranayake, from the office of the Chief Justice of the Supreme Court

1477

Thursday, 06th December, 2012

PRESENT:

- The Hon. Anura Priyadarshana Yapa (Chairman)
- The Hon. Nimal Siripala de Silva
- The Hon. A.D. Susil Premajayantha
- The Hon. (Dr.) Rajitha Senarathne
- The Hon. Dilan Perera
- The Hon. Wimal Weerawansa
- The Hon. Neomal Perera
- The Hon. John Amararatunga
- The Hon. Lakshman Kiriella
- The Hon. Vijitha Herath
- The Hon. R. Sampanthan

Mr. W.B.D. Dasanayake, Secretary-General of Parliament and Secretary to the Committee
Mrs. K.A. Rohanadeera, Assistant Secretary-General of Parliament.

In these circumstances, Sir, we cannot participate any further in these proceedings. Therefore, we are compelled to -

The Chairman : The decision is up to you. I cannot say anything.

Mr. Romesh De Silva : Therefore, we are walking out.

(At this stage, (Dr.) (Mrs.) Shirani Bandaranayake and her representatives walked out of the Committee.)

මාගේ ඉහත කී අංක SC(SD) 2/2011 හි පෙත්සම සහ ඒ සමග ලේඛණගත කළ සටහන් පාර්ලිමේන්තු තේරුම් කාරක කමිටු වාර්තාවේ සඳහන්ව ඇති පරිදි, 2012 දෙසැම්බර් 4 දින පාර්ලිමේන්තු තේරුම් කාරක කමිටුව විසින් ඉල්ලා යවා ඇති බව 2012 දෙසැම්බර් 5 දිනැති එම කමිටු වාර්තාවේ වාර්තා කොට ඇති බවත් හා ඉන් අනතුරුව, ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයා හා ඇයගේ නීතිඥවරුන් හදිසියේම පාර්ලිමේන්තු තේරුම් කාරක කමිටුව අභියාස ක්‍රියා කටයුතු වලින් ඉවත් වී ඇති බවයි.

2013 ජනවාරි 10 සහ 11 දිනයන්හිදී පාර්ලිමේන්තුව විසින් ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාට එරෙහිව දෝෂාභියෝගය පාර්ලිමේන්තුව විසින් විවාදයට ගනු ලැබූ යෝජනා සම්මතයට පත්ව මන්ත්‍රීවරුන් 155 දෙනෙකු හා විපක්ෂව මන්ත්‍රීවරුන් 49 දෙනෙකු ඡන්දය දීමෙන්, මන්ත්‍රීවරුන් 20 දෙනෙකු ඡන්දය දීමෙන් වැලකී සිටීමෙන්, ඇයව ඉවත් කිරීමේ යෝජනාව සම්මත කර ගනු ලැබ ඇත. ආනුශංගිකව 2013 ජනවාරි 13 දින ඇයව ශ්‍රී ලංකාවේ අගවිනිසුරුවරයාගේ තනතුරින් ඉවත් කිරීමේ බලපත්‍රය ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපතිවරයා විසින් අත්සන් කරන ලද බව වාර්තා විය. (Google Books – [‘Politics, Justice & the ‘Rule of Law’](#))

ශිරානි බණ්ඩාරනායක අගවිනිසුරුවරයාට එරෙහිව වූන දෝෂාභියෝග තැනට ප්‍රසිද්ධියේම සහයෝගය දැක්වීමේ සම්බන්ධතාවය කරණ කොට ගෙන, ශ්‍රැතිමාත්‍ර (Hearsay) මාධ්‍යාකාර සහ ගෞතන ලද ප්‍රචාර මත තතු නොදත් ජාත්‍යන්තර නියෝජිතායතන සහ සංගම් විසින් ප්‍රතික්‍රියා දක්වමින් අවහිරතා පමුණුවීම සහ විවේචනයන් එල්ල කිරීම පිළිබඳව මම පුද්ගලයාට පත්වුනෙමි. ඒ නිසාම මෙහි පහත දැක්වෙන අධිකරණමය ක්‍රියා වර්ගවේ එක්සත් ජාතීන්ගේ බැංගලෝර් මූලධර්මයන්ගෙන් සහ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය ලැටීමර් හවුස්හි මූලධර්මයන්ගෙන් මූලධර්මයන්, වෙනත් දේ අතර, උපුටා දක්වමින් අදාල යථාර්ථ කරුණු දක්වමින් ලිපි ගණනාවක් මම පහත සඳහන් පාර්ශවයන්ට යොමු කළෙමි. (Google Books – [‘Politics, Justice & the ‘Rule of Law’](#))

- මානව හිමිකම් පිළිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ කාර්යාලය
- එක්සත් ජනපදයේ රාජ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව
- යුරෝපා සංගමය
- ජාත්‍යන්තර නීතීවේදී කවුන්සලය
- ජාත්‍යන්තර නීතීවේදී කොමිසම
- පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය මහලේකම්
- ජාත්‍යන්තර නීතිඥවරුන්ගේ සංගමයේ මානව හිමිකම් ආයතනය
- එංගලන්තයේ හා වේල්ස්හි නීතිඥවරුන්ගේ මානව හිමිකම් කමිටුව
- ඇමරිකානු නීතිඥවරුන්ගේ සංගමය
- පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය නීතීවේදීන්ගේ සංගමය
- පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය මහේස්ත්‍රාත්වරුන්ගේ හා විනිසුරුවරුන්ගේ සංගමය
- පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය නෛතික අධ්‍යාපන සංගමය
- කැනේඩියානු නීතිඥවරුන්ගේ සංගමය
- ඕස්ට්‍රේලියානු නීති කවුන්සලය
- සමස්ථ ඉන්දියානු නීතිඥවරුන්ගේ සංගමය
- ආසියානු මානව හිමිකම් කොමිසම
- ආසියානු නෛතික සම්පත් මධ්‍යස්ථානය

උන්ප්‍රාසාත්මක ලෙස, ඇමරිකා එක්සත් ජනපද රාජ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව විසින් 2011 අප්‍රේල් 8 වන දින නිකුත් කරනු ලැබූ ශ්‍රී ලංකාවේ 2010 මානව හිමිකම් පිළිබඳ වාර්තාවෙහි, අංක 25 සහ 26 පිටුවල අනෙකුත් කරුණු අතරතුර, 4 වන ඡේදයෙහි “රාජ්‍ය උෂ්ණ සහ රජයේ විනිවිදභාවය” ලෙස ශීර්ෂගත කරුණෙහි පහත පරිදි සඳහන් වේ.

- “The law provides criminal penalties for official corruption; however, the Government did not implement the law effectively, and Officials in all three branches of the Government frequently engaged in corrupt practices with impunity”
- “In 2008 the Supreme Court found then Treasury Secretary P.B. Jayasundera guilty of a violation of procedure in the awarding of a large contract for the expansion of the Port of Colombo. The Court barred him from holding the Treasury position. In June 2009, after President Rajapaksa named a new Supreme Court Chief Justice, the Supreme Court allowed P.B. Jayasundera to proceed with a fundamental rights Case protesting the original decision. The Supreme Court then overturned the previous decision and allowed P.B. Jayasundera to be reinstated as Secretary of the Treasury.”

ඉහතින් සඳහන් වන රජයේ අංශ තුනෙන් එකක් අධිකරණය වන අතර අනෙක් අංශයන් වන්නේ විධායකය සහ ව්‍යවස්ථාදායකයයි. උත්තරීතර අධිකරණය වූ ශේෂ්ඨාධිකරණයේ එවකට ජ්‍යෙෂ්ඨතම විනිසුරු ආචාර්ය ශිරාණි බණ්ඩාරනායක විය. 2011 මැයි 18 වන දින එක්සත් ජනපද රාජ්‍ය දෙපාර්තමේන්තු වාර්තාව නිකුත් වීමත් සමගම, ඇය ශ්‍රී ලංකාවේ අග්‍රවිනිශ්චයකාර ලෙස පත් කර තිබුණි.

ඉහත කී පරිදි, මම වහාම 2013 ජනවාරි 3 දින එංගලන්තයේ සහ වේල්ස්හි නීතිඥ මණ්ඩල මානව හිමිකම් කමිටුව වෙත ඔවුන් විසින් 2013 ජනවාරි 2 දින නිදහස් කර ඇති ප්‍රකාශයක් පිළිබඳව එහි වැරදි මත පිළිබඳව එළිදරව් කළෙමි. මගේ එම එළිදරව් කිරීම් පිළිබඳව 2013 ජනවාරි 3 දිනැති විද්‍යුත් තැපැල් පණිවුඩය මගින් ඔවුන්ගේ ව්‍යාපෘති සම්බන්ධීකාරක ඉලාර් ඇරගන් විසින් මට ස්තූති කරමින්, මාගේ එම එළිදරව් කිරීම් ශ්‍රී ලංකාවේ තත්ත්වය නිරීක්ෂණය කරන ඔවුන්ගේ සහකරුවන් සමඟ බෙදා ගන්නා බව දන්වමින් කියා ඇත.

2013 ජනවාරි 3 දිනැති එළිදරව් කිරීම් නොතකා, 2013 පෙබරවාරි 27 දින ජියෝෆර් රෙබර්ට්සන් රැ.නී. විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ අගවිනිසුරු දෝෂානියෝගයට ලක්කිරීම පිළිබඳව වාර්තාවක් ඔහු විසින් එංගලන්තයේ සහ වේල්ස්හි නීතිඥ මණ්ඩල මානව හිමිකම් කමිටුව වෙත සකස් කර ඇති පරිදි, නිකුත් කර ඇති අතර, එය මාධ්‍යයන්හි ‘කීර්තිමත් එ.රා. නීතිවේදියා හිටපු අගවිනිසුරු ශිරාණි නිවැරදි බවට සොයා ගනියි’ යනුවෙන් ඉස්මතු කර දක්වා ‘රැජිනට ශ්‍රී ලංකාවේ පොදු රාජ්‍යමණ්ඩල රැස්වීමට සහභාගි නොවන ලෙසට ආයාචනා කර ඇත’ යනුවෙන්ද දක්වා ඇත. මම වහාම මාගේ 2013 මාර්තු 5 දිනැති ලිපිය ජියෝෆර් රෙබර්ට්සන් රැ.නී. වෙත යොමු කළෙමි.

ජියෝෆර් රෙබර්ට්සන් රැ.නී., ඔහු විසින් දැනුම ඇති හේතු මත, ඔහුගේ 2013 පෙබරවාරි 27 දිනැති වාර්තාවේ මාගේ එළිදරව් කිරීම් ගැන සැල නොකර නිශ්ශබ්දව ඒ පිළිබඳව අදහස් පළ නොකළ අතර, මාගේ ඉහත කී 2013 මාර්තු 5 දිනැති ලිපියට ප්‍රතිචාර දැක්වීමද පැහැර හැරියේය. මාගේ විදේශීය සබඳතාවලින් මට දැනගැනීමට ලැබුණේ ජියෝෆර් රෙබර්ට්සන් රැ.නී. ව අන්තර්ජාලයේ ඔහුට ආරෝපනය කර ඇති ප්‍රකාශ මගින් එල්ටීටීස/ටීපීටීඊ විසින් වෘත්තීයමය වශයෙන් එම කාලයේදීම සේවයේ යොදවාගෙන ඇති බවත්, එම බරපතල කුතුහල ගැටීම් පිළිබඳව ඉහතකී ඔහුගේ වාර්තාවේ හෙළිකර නොමැති බවත්ය.

ඉන් අනතුරුව, මට දෙමළ ඊලම් අන්තර් ජාතික රජයේ අගමැති කාර්යාලයේ ලිපි ශීර්ෂයක් මත වෙනත් අය සමඟ ජියෝෆර් රෙබර්ට්සන් රැ.නී. අන්තර් ජාතික විනිසුරු යාන්ත්‍රණය නිරීක්ෂණය කිරීමේ මඩුල්ලට නම් කර ඇති 2015 නොවැම්බර් 17 දිනැති ලිපියක පිටපතක් මා වෙත ලැබී ඇත. මෙය පක්ෂපාතීත්වය සහ ඉහත කී ජියෝෆර් රෙබර්ට්සන් රැ.නී. ගේ 2013 පෙබරවාරි 27 දින වාර්තාවේ අවිශ්වාසනීය සහ අපකීර්තිදායක තත්ත්වය පිළිබඳ පැහැදිලිව දැක්වෙන අවස්ථාවක් නොවන්නේද?

Office of the Prime Minister Transnational Government of Tamil Eelam

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கம்
பிரதம அமைச்சர் அலுவலகம்

875 Avenue of the Americas, Suite 906
New York, NY 10001, USA

www.tgte.org
pmo@tgte.org

November 17, 2015

SRI LANKA - EXPERT PANEL NOMINATED TO MONITOR TRANSITIONAL JUSTICE MECHANISMS FROM VICTIMS' PERSPECTIVE

Geoffrey Robertson QC

Justice Shah

Marie Guiraud

Richard Rogers

Peter Haynes QC

Heather Ryan

Bangalore Principles of Judicial Conduct

“A Judge shall perform his or her judicial duties without favour, bias or prejudice ”

“A Judge shall not only be free from inappropriate connections with, and influence by, the executive and legislative branches of government, but must also appear to a reasonable observer to be free therefrom”

“A Judge shall exercise the judicial function independently on the basis of the Judge’s assessment of the facts and in accordance with a conscientious understanding of the law, free of any extraneous influences, inducements, pressures, threats or interference, direct or indirect, from any quarter or for any reason”

“In performing judicial duties, a Judge shall be independent of judicial colleagues in respect of decisions that the Judge is obliged to make independent”

“A Judge shall ensure that his or her conduct, both in and out of Court, maintains and enhances the confidence of the public .....”

Commonwealth Latimer House Principles

“Legitimate public criticism of judicial performance, as a means of ensuring accountability”

“Judges are accountable to the Constitution and to the Law which they must apply honestly, independently and with integrity ..... Judges may be constructive and purposive in the interpretation of Legislation, but must not usurp Parliament’s legislative function”

“The promotion of zero-tolerance of corruption is vital to good governance”

මම ඉතාමත්ම උනන්දුවෙන් යුතුව උදක්ම විශ්වාස කරනු ලබන්නේ යටෝක්ත ජාත්‍යන්තර ආයතන නියෝජිතයන් හා සමාගම් පුර්වෝක්ත යථාර්ථ කරුණු හේතු තත්වයන් හා සිද්ධිත්වල අනුපිළිවෙල යථා පරිදි අවධාරණයට ගනිමින්, ශිරානි බණ්ඩාරනායක විනිසුරුවරය සහ/හෝ ඉහතකී විනිසුරුවරුන්ගේ යමෙකු හෝ අධිකරණමය කල්ක්‍රියාව පිළිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ බැංගලෝර මූලධර්මයන් සහ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය ලැටීම්ර් හවුස් මූලධර්මයන් අනිභවා, ඒවාට පටහැනිව ක්‍රියා කරනු ලැබ ඇතිදැයි හෝ නැතිදැයි යන්නත්, එම ආයතන නියෝජිතයන් හා සංගම් එම ක්‍රියා වර්ගවන් හා ක්‍රියාවන් වරදක් ලෙස නොතකමින් අනුමත කරන්නේද නැතහොත් ඒවා හෙලා දකින්නේදැයි යන්නත්, පරීක්ෂාකර බලනු කියයි. ජාත්‍යන්තර මාධ්‍යයෙහි ඉස්මතු කොට හුවා දක්වා තිබුණ පරිද්දෙන් මෙම ජාත්‍යන්තර ආයතන නියෝජිතයන් හා සංගම් නොමග යැවෙන සුළු ලෙසට සහ විස්තීරණ ලෙසින් කටයුතු කර තිබුණා වූ තාක්දුරටම මහජන අයිතීන් අරහයා එසේ කර සිටින ලෙසට ඔවුන්හට මම තරයේම අනියෝගකර සිටියෙමි. (Google Books – ‘Politics, Justice & the ‘Rule of Law’)

මූලාශ්‍රය - Consultants 21 Ltd. – www.consultants21.com

යාවත්කාලීන කළ අනුවාදය - 2021.10.08